

De p̄dēcia.

lī acutū usum. Inutilo tempe
rāntia. Virtus. n. immolabatur
mlege. Temporā exhibz corpora
nra deo hostiam uiuentem. rō. xij.
Incone fortitudo. Pū. xxx. Leo for
tissim⁹ animaliū ad nullius paue
bit occursum. In homine iusticia
que vinculū est humane societa
nis ut dictū ē p̄n. Voluit dñs. iij.
ē evās. xiiij. evangeliā addesig
nandum q̄ illi qui doctrinā emā
glucam dāet. i qui eā tenet h̄is
xij. uirtutibz pollere debet. **Incipit tēl.**

Hec has uirtutes **de p̄dēcia.**
Ipso ager̄ de prudēcia q̄ alias
dirigit de qua hoc m̄ agetur. p̄
mo distinguuntur diuersi modi qui
b; hoc nomen prudēcia sumuntur.
Sic descriptione eius ponentur
Tertio quomodo ipa sit uirt' osten
deretur. Certo tangetur de dñcēsis
ems actibz. Quarto q̄ meditatiō ei
sistetur. Sexto tanget de spēbz
ei. Septimo de h̄is que ei aduer
santur. **i. s̄om p̄dēcie d̄sc̄riguit.**

Hoc nom̄ prudēcia q̄nq; su
mitur p̄ eo q̄ apparet ēē pru
dēcia cū nō sit. Sic sumuntur. nō.
xij. ubi dī prudēcia carnis mors
ē bō. Prudēciā carnis h̄t q̄sc
studios. implet que carnis sunt
aperendo bona temporalia i su
gendo mala. Prudēcia ū ideo dī
q̄ naturas rerum ū seq̄. unde ui
denur secularibz hōibz q̄ res stulta
etā cū natās rex tñ seqt̄

sit. Similit̄ sumit q̄ndo q̄ sap̄.
p̄sapiencia apparent. Vñ s̄bdit
īođenī capitulo. Sap̄ientia carnis
minna ē deo z j. cor. iii. Sapien
cia h̄i mundi stultitia est apud
dm. Qñz aut̄ sap̄ientia dī diuiti
az ihumanaz n̄iū q̄ntio. H̄adīm
uerbum sen. in epistol̄ z illi. mli.
de offi. z ista. q̄ntio subdundit in
tres partes moralem scilz i natura
lem i rationalem ut tangit sen.
Prudēcia ū dī sciencia opandoz.
Vñ damascen̄ dividit animam
rationale in dno in dī q̄ē mea co
templatiū. i in dī q̄ē actū. Con
templatiū ē q̄ ex cogitat res p̄n
h̄it ēē. Actū uō q̄ consiliatiū. qd̄
agenda dirigit. q̄ uocat q̄templa
tiū intellectum. actū uō r̄wēm et
dicat sapienciam p̄tinere ad con
spicibem prudēciā ū ad actionē.
Qñq ū astores p̄odem uidnr̄
sumere prudēciā et sap̄ientia.
Vñ p̄n. vi. Qui sapiens ē. cor
de appellabitur prudens. Qñq
uō sap̄ientia sumit p̄ cognitō
diuinor̄ i prudēciā p̄ cognitō
humanoz. Vñ s̄r illi. ps. Osme
um loquetur sap̄ientiam i p̄ Ḡ
ditur prudēciā. s. de moribz.
dīc glo. sap̄ ad
diuinaz reg
pertinet.
Et nō q̄ mos ē h̄itus ex quo sine
p̄meditōē ē frequēcia op̄m up
abeo q̄ē mox qr̄ sine mora ē expo
opatio ur̄ dī amora. s. ad uitur
nitate assuefōis. Aug? sic disti

iii. ps t.

guit inter sapientiam et scientiam
inli. decrinitate. Hec est inquit sa-
pientie et scientiae recta distictio
ut ad sapientiam prima et max-
erum quinto intellectualis. ad sci-
entiam uero temporalium rerum quinto
rationalis. Sapientia autem su-
mitur per sapida scia seu per scientia
sapore uititum quodita! Sapientia
doctrina sedis nomine eius dici asa-
pre uidetur. Sapiens signum ope-
ret facere habituum niente dilecta-
tionem et tristiciam. In hoc differt
litteratus uero malus asapiente. quia
litteratus malus gaudet de hoc
quod sat opponere et respondere de his
que patent ad maiores. sapiens
uero de his quod illa sunt. G. in sermoni
bz. Inuenisti plane sapientiam
si poris uite peccata defleas. si hu-
ic desiderabilia paruipendas. i-
uenuisti sapientia sicut uita beatitudi-
nem toto desiderio occupas. si
tibi horum singula sapiunt per se.
Quoniam uero sapientia dicitur quinto
dedeo qui per saporem ei habita ut cu-
aliq's gustauit et uidit quoniam sua
mis est deus. Et hec quinto diffe-
rens est ab illa qua aliq's credit
omnes esse suauem quod scriptura hunc dicit
imp'ps. Sic differt quinto quoniam
hunc aliq's de dulcedine uini per
tum ab illa que est pauidus. pru-
dencia et quinto sumit pueritate
et multipliciter. ut pueritate scilicet

ecc. vi.

gratuita vel pueritate exultis ope-
rationibus acquisita. Itē quidque sumi-
tur large ut apprehendat omnes u-
nites quatuor et sic uidetur sumere
eam tulli dicens. Prudencia est reu-
diuina uerbi humanae cu[m] sone bene
uiuendi uirtutu[m] quinto. Quod uenit
uiuendi intellige directione bone
uite. Quoniam uero stricte sumitur ut
non comprehendat fidem vel docim-
entum vel intellectum vel scientie. ¶
Prudencia suo de prudentia de-
sabz. inli. demo sumbitur.
ribz. ecce. Prudencia est amorea
quibus adiuuatur in diuinis abhys q-
bz impeditur sagacis eligens.
Iulius. iij. desp[er]tu et anima di q pru-
dencia est scire qd anima debet facere.
Sup illud. oj. xv. Erant qui man-
ducauerunt. iiiij. milia dicit glo-
gg. Prima. s. prudencia est cogni-
tio rerum uita datum et apprendax
et potest esse sumptum de uerbis tullij
inli. de officiis. dicentis. Prudencia est
apprendax fugiendax q[ua]d rerum
scientia. Describitur et sic. pruden-
cia inli. de require. mentis. Pruden-
cia est rerum bonarum et malarum cum
alterarum dilectione et reliquarum de ex-
testatione scientia. Tullius eam
sic describit utre thoras. Prudencia
est rerum bonarum et malarum utruq[ue]
scia. Hunc discunt bona amare et
boni ab iniuste ostendendo q sit melior
mala ab iniuste ostendendo q sit mala.

xiiij.

Overitur. Ostenditq̄m p̄dicia q̄m prudencia sit virtus cū ip̄a videatur ē sciencia scđm multas descriptiones eius p̄n positas atq; videatur posse respo den q̄ prudencia gratuita virtus est q; est radius viuus anero sole p̄cedens. Cognitio q̄m habet malu cura ea que pertinet admo res cognitio ē q̄i mortua in ualida admouendum uoluntate ut bono cognito consensiat ul dissensiat a malo cognito sed prudencia ē virtus non solum lumen illuminans intellectū sed calefacit effectum. Nō solū ei ostendit quid q̄n et q̄lo sic agendum s; ī monet uolunta rem ut appetat bonū ī malū su giat post iudicium. 20. viii. Prudencia sp̄cum. Prudencia uero nō usq; consuetudinalis ex frequēcia opū relata nō est idem cum sciencia que est communiter de his que sunt cura operationes uoluntarias. Operationes uero ex quib; ip̄a ne est virtus relin quae sunt singlāres discretioēs desinglārib; fugiendis ul' apprendis nō scđm q̄ sunt in yma ginatione tñ ul' opinione s; s̄m q̄ sunt subiecta sensui. Accidit n̄ de multis q̄ minus mouent ad h̄ q̄ frigantur ul' appetatur dum sunt in ymaginacione q̄m

dum sunt incensu. Habitus uel relictus ex his singlārib; discretionib; poterior est ad mo uenandum uoluntatem ut consensiat bono ul' dissentiat a mali q̄m sciencia moralis que est communiter de his que pertinent admodum et uidetur differre alter h̄z habituī areliquo sic sciencia musicæ q̄m h̄t aliq̄s magistrū qui legie musicā inscolis qui tñ nesciret cantare. Responsorium unum differat a cognitio ne q̄m h̄t ille qui h̄t magisterū organizandi in quo nō solū est relid' habitus ad catandū q̄m tum ad uim motuam et imp antem motū et exequentem. Differentia tñ is ē int̄ habitum que habet magist' in meditina qui scit legie libros mediane et pertinentes ad practicā et pertinentes ad theoricā qui non habet consuetudinem opandi ab h̄bitu illi' qui habet consuetudinem opandi. Et nō dicitur q̄ n̄ ē aliq̄s prudens prudencia ul' uirtute eo q̄ sit prudens solum intellectu immo oportet q̄ ip̄e sit prudens intellectu et affectu et ope. Vnde iusus scriptu re iusus q̄m uniter loquencū habent ut imprudentes dicuntur qui imprudenter operantur licet prudenter intelligant q̄d

ap̄p̄p̄p̄p̄p̄p̄
379 ad vi

et quā et quā sit agendum. Vnde prudētia uirtus consuetudinis non relinquitur in aliquo nō qui prudenter se habuerit dum prudenter intelligendo. prudent uolendo. prudenter agendo. Job xij. In m̄lo tēpe prudētia. Ex iurē prudētia uirtute. h̄c habuit ad prudētē discernendū. prudētē nolendum. prudenter agēdum. Ad h̄c q̄ prudētia sit uirtus uidet facē h̄c ip̄a ē cognitio boni uel mali et talis boni uel mali q̄ difficile ē discerni ut uiciū q̄ p̄tendit speciem uirtutis. Cld h̄c q̄ ip̄a sit uirtus uidetur facere actus libē uoluntatis p̄cedens eius cognitōē quē Aug. uocat amītē discernendi ea quibz adiuuamur idem ab h̄is quibz impeditur. Cognitio p̄tinens ad prudētiam nō est cognitio efficta p̄ uiolentam p̄bationē s̄ est cognitio credibilitatis cui consensu est sine necessaria coactione. poterit et uideri aliquid sicut tempancia ordinat uim concupisibilem ad delectationes sensuū ita prudētia ut ē gnia lis ad uirtutes cognituas ordine et uoluntatem liberi arbitrij ad operationes que pertinet ad uim rationabilem. Voluntas. n. liber arbitrij. penes q̄

est summa potestas in anima ita p̄t se inordinare habē circa operationes intellectus uel r̄oris sicut respectu sensuum. Vnde sic naturae sunt aliq̄e uirtutes q̄ ordinant eam respectu sensuum sicut etiam ē aliqua uirtus que ordinat ea respectu intellectus. Et sicut voluntas respectu eorū que sunt delababilia scđm sensuū p̄t ē uirtuosa et uiuosa sic voluntas q̄ respectu cognitōē uidet posse et uiuosa et uiuosa. et poterit forūtā uidi aliquid q̄ h̄c sit q̄ seneca intelligit in ep̄lis nōiē phyllophylje dicens. Sapiencia bonum p̄ficiētē mentis humanae phyllosophyē sapientē amorē et affectio. Item illud q̄ ostendit int̄ phylam et sapienciam aliud int̄ ē. neq̄. n. fieri potest ut illud sic q̄ affedat. et q̄ affedat q̄m multū inter est ut auariciam et peruniam tu illa cupiat. hec p̄cipiscatur sic int̄ phylam et sapienciam. Itē aliq̄ phylam studium uirtutis ē dixerūt. aliq̄ studiū corrigende mentis aquibz dampnū dūta est appetitio recte rationis.

De diversis actibz prudētiae.

Seq̄r̄ dedūtis actibz seu officiis prudētiae. Notadū q̄ p̄ ad prudētiam pertinet actū alias uirtutum dirigere. Vnde xv. Vir prudens dirigit gressus suos. Ipsius est ostendere q̄uid q̄m et q̄m

De prud.

sit agendum. Ipsius ē prudē ut
op̄a m̄a deo sit grata nobis utilia
primo nō inimicosa. Adeā uide
ptnē discreto illa de qua dicit. Bñ.
sup̄ cān. Et discreto nō tam iūis
q̄modā moderatix iūitū et am
ga ordmatrix. affectionē et mor doc
trix tolle hanc r̄tus uirtutē erit.
Intelligas ibi eam uirtutē uocā
in inq̄ntum dirigit p̄pos adūs se
patos ab actibz aliarū amicā uo
iūitum inq̄ntum alias uirtu
tes dirigit in actibz suis. Suis ē
moderari feruorem p̄cipitante.
B. sc̄ can̄. Virtus discretionis
absq; caritatis ferore iacet et fer
or uehemens absq; discretionis
tempamento p̄cipitat ideoq; plan
dabilis cui neutrū dē. quate
nus feror discretionē erigat et
discreto ferore regat. Prudētie
est prudē ut op̄ibz nūis d̄s glori
fiatur et nobis p̄mū acquirat
exemplum bonū. Primo
p̄beatur. Ad prudentem p̄nit
nolle fallere et falli nō posse. M. x.
Sicut prudentes sic serpentes et
simplices sic columbe. Prudētes
ut falli nō possint. simplices ut
fallē nō nelitis. Sen̄. mli. iii p̄
cipaliū uirtutū. Prudens fallē
non uult falli nō potē. Itē pru
dētie ē res sc̄dm uitatē estimare
et nō sc̄dm multoz opinione. Sen̄.
ineode lib. Quisq; prudētiām

sequi desidias tūc prationē re
te uines si omnia prius estimes
et ppenses et dignitatē rebz nō
exopinione multoz s; exentū natū
q̄stūas. Idē. Quetūq; ex
rebz transitoribz possides nō mi
renis nec magni estimes q; ca
ducū est. Ipsius est nūqm̄ ml̄is
s; qualibz placeas cogitare nec
quis dicat s; quid dictatur atque
dere. Sen̄. mli. de. iii. uirtutibz
caplo de prudētia. Non te mo
ueat dicentis audoritas si q̄s s;
quid dicat attendito nec qm̄ ml̄
tis s; q̄libz placeas cogitato. Itē
prudētie ē que nobis q̄missa
sunt ad dī gloriā. et uitatē
atque dispensare. q̄. xxiij. Q̄s
putas est fidelis seruus et pru
dens. Q̄. lu. xij. Q̄uis ē fidelis putas
dispensator et prudens. Sen̄. No
apue te que habes tamqm̄ alie
na seruēs s; pte tamqm̄ tua
dispenses et utaris. Itē prudē
tie est caue ne aliqd leuit inco
etur ul̄ inchoatiā an p̄ficioēm
desacali relinquatur. Sen̄. i. codē
li. Sc̄to. quibz dā te debere p
seuerare quia cepisti quedam
ū incipe in quibz p̄seuerare sit
nonum. Idē in ep̄ils. axilms ē
ut p̄posita custodias qm̄ ut ho
nesta p̄ponas. Ipsius est muta
vilitatem caue. Sen̄. il. de. iii.
uirtutibz caplo de prudētia.

Si prudētia amplecteris iūq;
idem eris et put̄ reū aut temp̄is
uarietas exīst̄ ita te accomodes.
temp̄i nec te iali qm̄b; mutes s̄
pot̄ aptes sic man' que eadē ē
et cū in palmam extēnd̄ et cum
in pugnum ostēngitur. Eccl. xx
vii. Homo sc̄s in sapiēcia mā
nēt sic sol. nam stultus ut lūn̄
m̄ tatur. Itē prudētia ē turpia
i eccl̄to sicut in publico canē.
Sen̄. meodē. Id opta q̄ optari
coram bonis p̄. Itē ip̄i' est hū
lem statū diligere. Sen̄ meodem.

Ne aliorū te rei iūponas inqua
stanti ubi tremēdum discedēti
cadendum sit. Isp̄i' ē i p̄spis po
tius qm̄ in aduersis consulte
agere. Sen̄ita. meodē. Tunc cō
silia salutaria aduoca cū tibi al
ludet uite p̄spitas tūc te ueld̄ i
lubrico retinebis ac sistes. pot̄
indigz lumine qui incedit plo
ca lubrica qm̄ qui panda. Itē
prudētia est nō solum iūtora s̄
i extiora ordinare. p̄i. xvij. In
facie prudentis reluc̄ sapiēcia
odi stultor infirib; terre. eccl.
xx. Exiūsu cognoscatur vir et
ab occurſu faciei cognoscatur
sensat. Amitt̄ corporis iūſus de
cūm i gressus hominis en
ciant de illo. Itē prudētia ē adūs
rationis ordinare. Prim' ad
iūnis est cogitare quē pruden

tia ordinat dum nō solū cogita
tiones noxias s̄ i otiosas cauet.
Jē. iii. Vsq; quo morabitur iū
cogitationes noxie. Sen̄. Cogita
tioēs uagas i inutiles et uelud sōp
no similes nō recipies quib; si at
mum tuū oblectanūs cum omnia
disposueris tristis remanebis. La
tio dī h̄re. iii. p̄tes p̄t ad sensibl̄
lem compat̄. Lūmentiuā sive in
uestigatiūā iūdicatiūā memo
ratiūā iūinterpretatiā. Rōnem̄
uestigatiē prudētia ordinat dūcā
colib; ab inquisitiōē inutilem
ul' nimis difficilū. p̄i. xix. Ne
erigas oculos tuos ad opes quas
lūre nō potes. Ibidē. Prudētia ne
pone inodum. Sen̄. Id quere q̄
potes inuenire id disce q̄ potes sci
re. Eccl. iii. Altera tenet quesiōis i
formorā te ne scrutatus fūc. opau
lo post. Insipiatuā rebns noli
seruari multiplicat̄ i plurib;
opib; eius ne fūs curiosus. Ro.
xij. Non pl̄ sape qm̄ oport̄ sape i. sape
ad sobrietatem. p̄a. xix. Consider
qui opabantur lūnum plementes
et terentes subtilia. Itē prudētia
rationem inquirentē dirigit dū
causa factor̄ requirere facit. Sen̄.
in tractatu de iūritatiib; caplo de p̄de
cia. Quicq; fūi cām regre cū inua
iueneris exitus cogitabis. Itē
ne dirigit inquirentē dū ea exalib;
alia. Oui cē facit ut exp̄sēnb; sita.

Sen. Conclū pitor exaptis ob
scura existimat expnūlis magnū
exprimis remota ex partib; tota
Idem. Snpudēs ēē cupis infuturū
pspectum intendit. Dirigit i fōnem
inquirentem qmū ad ordinē sciendi
et studiū r̄sinē. B. s̄t cāt. Hanc ea
p̄ us ampliūp curato que senseris
maniora salutis. Idē scias modum
sciendi ut scias quo ordine ut id
p̄us q̄ maturius adsalutē quos tu
dīo ut id ardēt' quo uehemētūs
ad amorem quo fine ut tm̄ adedi
ficatōm̄ tui ul' p̄imi. Idē. Sunt q̄
scire uolunt eo fine tm̄ ut sciānt
et turpis curiositas ē. Alij ut sciānt
tur ip̄i et turpis uanitas ē. Alij ut
scientiam suā uendant p̄petuia
et phonorib; et turpis quest' est.
Alij ut edificant et prudētia ē. Ra
tionē uidicantem prudētia multi
pliat dirigit. Primo dum eam
cohib; aquib; dam uidicis que
a nō sūt liata ut ē uidicū deincer
as q̄ phibet. q̄. viij. r̄luc. vi. Ho
lute inquit uidicare. glo. Duo sūt
in quib; uidicū temerarū cauen
dūm̄ ē. Sūt. n. qdā media et incer
ta quo animo fiānt que bñ et male
p̄sūnt fieri. Nescim̄ et q̄līs futur
est qui nūc malus apparet det' cor
reptione de spare cūq; q̄i abieci
reprehēndē temerarū uidicū
ē. s̄. cor. viij. Molite ante tempus
uidicare. Itē cohib; fōnē audia

o usurpariū q̄ ē q̄ndo aliquis
uidicat psonā que sibi subiecta
nō ē. glo. s̄. q̄. vi. Temerarū
uidicū est q̄n quib; nō ē q̄nū
sum uidicant. ro. xiiij. Tu quis
es qui uidicas alienum seruum.
Itē prudētia rationē uidicantem
dirigit dum eam aleuitate ul'
nimia tarditate credend' custodit.
Et omib; n. et nulli credē uicium
ē ut ait sen. Qui leuis credit ui
tiose att. Ecc. xxx. Qui cito credē
leuis ē corde. Sen. Prudētis p̄m̄e
examinare cōsilia et nō cito fatili
credulitate ad flā plabi. Prudēs
nō nisi uidino credit. r̄n si ex a
minatam sentenciam inconseq
sū credulitatis admittit. Sen.
Opiniones tue uidicia sūt. Si
in disputationib; nō admittim'
nisi manifeste uera ul' que uis p
batōis extorserie sic incōsensū
credulitatis nō debem̄ admittere
n̄ ul' manifesta ul' ea de quib; nob̄
sit plena fides q̄ p̄cipue seruan
dūm̄ est in hys que nō expedit no
bis credere ut sūt mala que nobis
dicuntur de primo que amorem
utm̄ ad p̄imiū ledere solent eeda
re occasiōne despiciendi p̄imiū.
Itē prudētia rationē uidicante
dirigit dum eam cohib; ne ul' ov
bia temere dissūniat. ul' uerisim
lia assūm̄. Sen. Dedubīs ne
dissūrias h̄ suspensam tenetē

iam nichil affirmes q̄a nō om̄e
 q̄ē uerisimile statim et uerū est
 sic et sepius q̄ p̄mum credibi
 le uidetur sit quinuo s̄m. crebro
 faciem mendacij ueritas tenet.
 crebro mendacium facie uitat
 occultatur. **Z**am sic aliquid fr̄o
 tem tristem amē ex blandam
 adulator ostendit sic uerisimile
 coloratur et ut fallat conatur.
Rationē ī memorāte prudē
 cia dirigit dū salubria facit re
 minisci et noxia obliuisci. Sa
 lubria ad reminiscendum sūt
 ut bñficia dei ul̄ p̄sum. Noxia
 ut in uirie p̄sum. **I**te. dū int̄
 bona p̄sencia mala facit remi
 nisci q̄ elationē supbie et iter
 mala p̄sencia b̄ oīra deieco
 uenit nimiam. **Ecc. xi.** Inde ho
 nox ne memor sis maloz et i
 die maloz ne immemor sis bo
 noz. **R**ationē ī put ei' est ser
 mone interpretari q̄ ex cogita
 uit prudencia dirigit dum ser
 monem moderatur. **p̄. x.** Q̄
 moderat labia sua prudentissi
 mē uba aut prudenciu statera
 ponderabit. **S**en. Sermo tu
 us nō sit inanis. s̄z aut suadeat
 aut moneat aut consoletur aut
 p̄cipiat lauda p̄ce. Viciprato
 p̄tius. Similiter. n. reprehensi
 us ē nimia laudatio ut immo
 derata uitupatio illa siquidem

ecc. xi. **L**ilia
 ip̄doniu stulta
 narrabunt.

adulacione ista malignitate sus
 pecta est. Testimoniu uitati n̄ amū
 citie reddas tū considerat̄ p̄mitte
 pleni' qm̄ p̄miseras p̄ta. Pruden
 tis est taciturnitatē amare. **Dū.**
vir prudens racebit. **Ecc. x.** ē
 tacens et est prudens. Prudencia
 ī rōnē dirigit circa ipsam pruden
 ciam ut nō prudentie sine inuitat̄
 n̄ facile credat se prudencia habe.
Dū. ii. Ne inuitaris prudencie
 me. **Ro. vii.** Solite prudentes ē
 apd' uos metipos. **Ite. vla. v.** De
 qui sapientes estis modis uestris
 et coram uobis metipis prudentes.
Ite ad prudenciam p̄tiz p̄uidere ne
 totum tēp̄ det actioni. **S**en. Non
 semp̄ ir actu sis s̄z interdū aīo mo
 requiem dato ī requies ip̄a plena
 sit sapie studijs et cogitationib; lo
 ms. **G. inli.** deglare. Non te totū
 n̄ sp̄des actioni. s̄z considerationi
 aliqd cordis tui et corporis seques
 tra. Consideratio ip̄i' actionis p̄tes
 benigna p̄suptione suas facit p̄
 agendo quodammodo et p̄ordina
 do agenda sunt necessario. Sane
 ne forte que p̄uisa et p̄meditata
 poterant ē p̄ficio p̄ceptata ma
 gis piculo fiant. **Ite** prudencia
 insidias p̄cavet. **Ang.** Prudēcia
 ē imp̄cauendis insidius. Ip̄a etiā
 in bello spirituali triumphat. Ex
 emplum hec' de h in xp̄o. cuius
 prudencia p̄cessit supbū. **Job.**

xvi. Ipse tribz ubiis sacre scripture in deserto dyabolum pstravit. q. iij. Pii. xxiij. Vir sapiens fortis ē et vir doctus robustus et ualidus qui in dispositione inīt bellū et erit salus ubi multa q̄stia. Eccl. ii. Quitas parua. Et seditur. Inuentus est mea vir pauper sapiens et libauit uirē sapientiam suā. et b̄uungit salomon. Dicebat ego sapientiam meliore ēē fortitudine. q. meode. Melior est sapientia q. arma bellicā. q. sap. v. Melior est sapientia qm̄ uires et vir prudēs magis qm̄ fortis. Ivi. eiusdem. Sapientia nō uincit malitia. Et xvij. Ecclatario. Stultitia. u. in p̄tentia ī bello ī cūbit. Varuch. ij. Qm̄ nō habuerunt sapientiam pierunt p̄p̄ suā insipientiam. Tūlūs m̄ethouas. Parua foris sūt arma nisi sit osiliū domi. **In pug.**

De stultis uero spirituali; De qm̄ in mis̄ qbz stultis qam̄ unprudentes ī bello dunt. spirituali succubunt cā breuitatis paucas enumereb. Prima ē eoz. qui ante pugnā se armare nolit. s. tunc pma arma accipiunt cū dolore vñerū sencuunt tūc pmo patientē u. hūilitatis clipeum sumunt cū gladio lingue uenena te fuerint vñiat. Eccl. ii. p̄para amīmam tuā ad temptationem. prepatio ista est ex cogitatio de modo

resistendi temptationi q. faciendum est ante temptationem. Sēp. n. deberent incedē armati qui sunt inter hostes suos. Amodum quenamq̄ resistenti temptationi q. est plingas uenenatas. Xpc ostendit in summa taciturnitate blasphemias persecutor audiens. Isa. l. ij. Qm̄ agn̄ corā condente se obmutescet ic. ps. Ego autē tam̄ surd' nō aud. Scđa ē eoz qui sumūt ~~armam~~ ⁱⁿ onōsa p̄cipre cum nō habeant eoz q̄suetudine qui qm̄doq; eoz pondōritate deciuntur. qui nimis ie uinante et orant. Dauid arma saul depositū q. pondōsa erant et nō habebat eoz q̄suetudine et leuib; armis uicit. i. xij. xxij. Tertia ē eoz qui in ipso q̄siliū arma sua piciunt qm̄ ea fornicare debere. s. patientia et humilitate. Vn̄ ē voeno. Talia tibi q̄tulā arna que n̄ por abiecciss. in iuncta te firmitate tuerentur. Q̄rta ē eoz ea parte qua debiliores sunt et qua magis adyabobo impugnantur mai⁹ semiuunt cum econtrario eēt faciendū. Qui uid̄ se ad auariciam p̄m̄ m̄tum deberet curuari ad largitionē elemosinaz ut faciūt qui lignor̄ tortiosa dirigunt iux velut ^{decim} ^{iqui}

islectū

ta ubi. ph. Multum. n. ea in
stratum ut sic ad redit
dñe reducantur. Qnta ē eoz
qui uolunt resistere hostibz iloco
ū facile possent. Ad portas cal-
tri hostibz resistendū ē aut ī alii
q loco alto & arto ū paucitas
m̄ltis resistat. Etia nō fē pmo
resistēdū ē qn totū castrū ut ro-
tam terrā occupauit. Sic ad
sensū spinalibz ē resistēdū. In
alto & eminēns ite ponē nos de-
bem? q altū m̄ltis occupationibz
faciendū ē angustū ut hosti ui-
a nō pateat & ibi hosti resistēdū
est. Sic elyachī p̄cepit optinen
ascensus m̄ocū p̄qs iua pote-
rat ē ī iherlm̄ ut legit iudith..
uij. Sexta ē eoz qui nolunt lps
tem īfficer dñ parvul' ē nō at-
tēdetes illō p̄s. Bs q tenebit &
allid; par. c. ad pe. Tales nolunt
hosti resistē dñ fuerit abeo
ittā. Poeta. P̄ncipys obsta. Jo
Lubue est antiquus serpens &
nisi capite teneatur statim to-
tus illabit. Gñ. iii. dictū ē ser-
pentē demuliere. Ip̄a cōteret
caput tuū. Septima ē illorū q
atra suos pugnat & hostes suos
amicos reputat cū priores iūni
a q̄s habem' sūt p̄us sensus &
p̄pa noluntas. Cōtradictio que
p̄m sensū impugnat et p̄pa
uoluntate sūt adiutoria nob'

adeo missa q̄t hostes nō possi-
mos. Vñ orra suos pugnat qui
talibz repugnat. Ecōtrario fau-
res hominū & aplausus hostes
nři sūt qui nos decipiunt. h̄ic h̄mp-
ti n̄ intelligat. Pū. xiiij. Va de q̄
m̄ltū stultum & nesciet. Octava est
eoz qui de p̄e uolunt pugnare cū
hoste q̄ expiqtate uires assumit
et exelōq̄atō eis amittit ut ē for-
nitato & c' uicia ad uoluntate p̄tē-
cia. Idē dī. i. cor. vi. Fugite forni-
catōem. Hona ē eoz q̄ fugiēdo
hoste nolunt q̄ fugiētes ma-
gis illegit ut faciūt illi q̄ adūsa m̄
di nimis timet. Sen. Quēadmodū
p̄nitiosior ē hostis fugiētibz sic e
fortius ū ī q̄modū magis
iūsistit ceteri exadūso. Multū nu-
ratus fuit iōsne. uidens p̄lm̄ do-
fugientem. Jos. vij. Dñe d̄s iqt
dicā uidēs ista hele hostibus
suis fga iūtē. Decimū ē illorū q̄ cū
pugnatō ēēt oītis pugnat simi-
libz. ut odo q̄t odū garrulitatē
ot garrulitatē. Stulticia q̄t stu-
lūtia. Pot̄am re q̄t odū pugna-
dñ ē. sic aq̄ pugnat cont ignē.
Pū. xxv. Si esurierit iūme tu-
ciba illū. Tantūtate ot garru-
litatē. Sapies. garrulo ū respon-
dere quicū ē. Ecō. viij. Nētūgō
cū hoīe liguato neq̄ struas ūg-
ne ip̄n' ligna. Sapia q̄t stulticia.
Pū. xxv. Ne respōdeas stulto iūt.

De pdn.

Stultitiam sua ne ei similis efficiatur. Unde cum est illorum qui laborant impugnatorem hostium suorum quod glorius sine ictu posset vice pacie. Pm. xvij. Melior est paciens uiro formi. i. xx. eiusdem. Hoc dicas reddam malum pro malo expecta dominum et liberabit te. libabit inquit alabore et priuilo uindicabit te. p. ad plenum uidelicet te hostem tuum patibulo infernali credo. Quodcumque est illorum qui uiuant hostem suum ad similitudinem. Greg. Non est timor hostis qui non per uincere nisi uolentem ita non occidet nisi uiuantem. Dyabolus cordi applicat gladium quem inlata cogitationem minitat impinguat et infigit gladium cordi tuos quem possent et sic dyabolum uiuas. Ita dyabolum uiuat qui scies et uobis uadit ad sonream inquit dyabolus uite cui peripitare. Pm. xxij. Stouea profunda est meritrix. Debet ipse qui temptat de proprio carnis quod non ibit ad locum unde illud mutant nisi dyabolus illuc cui portet. Ita dyabolus uiuat qui gladiu[m] ei conductat quo ab eo interficiatur ut qui dat alicui mulieri ut per suo sentiat. **C**ommendatio ^{C. 2. G.} **D**ido de **P**rudencie. Officio prudenciae consistendum est commendationi ipsius et notandum quod multa que dicta sunt de officio pru-

dence ualere possunt ad ea commendationem. Prece illa uero proficit ad ea commendationem multa plex admonitio quam facit sacra scriptura adeam. q. x. Estote prudenter. re. j. Pet. iij. Estote prudenter re. Pm. iij. In eis possibiliter tua acquerre prudencia. Pm. viij. Attende ut sciatis prudencia. Et de. xvi. Acquerre prudencia quam praeior est aurum. Secundum quod filius dei ore proprio ea docere uolunt. Pm. ij. dominus dat sapientiam et ex ore eius prudencia. Nec solo ore eam docuit sed opere persecutores perdet declinando. Jo. vij. Ihesus autem abscondit se. et eruit de seculo. Tertio quam ipsa est nobilis spes cognitio. Pm. ix. Scientia scientia perdet. Unde commendatione ei faciunt quod pertinet ad commendationem sapientie degredi multum habet. Ille salomonis qui fere protinus. Et specialiter p. iij. u. d. Et homo qui uiuenit sapientiam et qui affluit prudencia melior est acquisitione ei negotiacione aurum et argenti. Et recordetur. Lignum uite est hius qui applicatur in ea. Per eisdem. viij. Melior est sapientia cunctis opibus pretiosis et esse desiderabile ei non per comparari. Per eisdem. xvi. Posside sapientiam quam aurum melius est periculum. Vbi enim est scia aenea non est bonum. et sapientia viij. Omne aurum operatorem sapientie est arena exigua et quam luctu est

mabit argenti in conspectu illius
¶ cide. x. Vani sunt homines in gloriam
est sub scientia domini. Eide. ix. Si quis erit
assummat inter filios hominum si ab
ille fugient sapientia tua in nichil
um computabitur. ysa. xxxvii.
Divitiae salutis sapientia et scientia. Osee.
vi. Scientia domini plenum holocaustum.
sapientia domini letificat. p. x. Sicut
sapientia letificat precium suum. ¶ cide.
xvij. Accepte est regi minus
intelligens. Eccl. xx. Homo prodest
placebit magnis. Hos est in apice
tulo libat. p. xi. Justi libant
vinit scientia. Simile habet. eccl.
ix. Liberauit urbe sapientiam
sua. ipsa est in bono hominem seruat.
p. y. Prudencia seruabit te.
¶ de domum ecce volorat. p. xxij.
Domus prudencia volborabit. Sa
piam astuciam dyaboli non superat.
ysa. xi. Non nocebunt et non
occident inimicos mōte sed mō
qui repleta est terra scientia domini.
Loquitur de serpentibus quos in
telligentes serpentis infernales. Sa
pientia exulta moysi fīs serpe
tes magorum devorat. Exod. vi.
sapientia. n. scōrastacia dyaboli
superat. Astucia dyaboli multe
sunt quae ponit. q. g. imor. In
tuet magis inimicū genūs humani
unū cuique mores cui uictio sūt
principiū et illa opponit ante faci
em ad que cognoscit inclinari

mentē facilius ut blandis ade
nis morib; sepe luxuria non rūgī
uana glām. aspirū membris uam
supbia ut crudelitate pronit. Ibi
discipulā ponit ubi ē semita me
tis ospicit. ps. In via hac qua si
bulam absconderit laqueū michi.
¶ de incedē. Sepe antiquis hostis p
qm̄ menti istre temptationis in certa
men infligit. ab ipso suo certamine
ad tempus recedit non ut sine malicie
sine p̄beat h̄ ut corda q̄ p̄quē se
cura reddiderit repente redies fac
ilius iopinat irripat. ¶ de. anteq̄
adūlari cū q̄ accuset mal aū inue
nit ipsa bona ad malum. infleat
querit. Cūq; de opib; uincitur ad
accusandū uba p̄scitac. Cum nec
mūlīs accusationē reperit intēcō
cordis fuscare contendit. ¶ de. Ca
dyabolus fructus artorū et inhume
et inestate uictores ospicat q̄ uime
ponit ad radicem quic, fū. ḡm.
Antiq̄ hostis bona nostra tūbus mo
dis in sequitur. Aliqñ in bono q̄
intentionē polluit uito e q̄i addic
seatur in purum sic aliqui uā
tionē uiciare non p̄ualens ipsā ac
tione hōi q̄ se insigne ponit ut
secutor. tēs de uitio uito
q̄i insidijs p̄mitat. Aliqñ uā in
intentionē uiciat nec intēcō sup
plantat h̄ op̄lōnū in fine actionis
illa queat. ¶ de. imor. Sepe dep
sa uictoria bellū agit ut cū inū

da cogitatio uincit uidoris animis elatōe pulsetur. Q̄nto facit ad q̄m edatoēm prudēcie q̄ ipa uidet: ex pfectio nobilioris potie qm temperantia uel fortitudo. Vis. n. rationabil qm ipa pficit uidet ex nobilioz concupisibili et irascibili que tempantia et fortitudine pficiuntur q̄ ante nobiliori mē meli est et magis ē eligendum. Q̄nto priouitas qm h̄t respectu ceterarii uirtutū virtus. n. cogitativa uidetur preceire affectam. Aug. Ut magis ē uoluntate di facē qm̄ noscere ita p̄us ē nosse qm̄ facē. Ide. Imitatione obedientie est qd̄ p̄cipiat uile cognoscere et pars est obsequiū didicisse q̄ facias. Sexto magisterium q̄ h̄t respectu ceterarū uirtutū. Ad eā. n. p̄tin. illa dīcreno deq̄ dixit antonii. Discere nō seruat om̄es uirtutes et sit genitrix et custos et modatix uirtutē et p̄ducit fixo gradu iuxtidum monachū ad diuinū q̄ nō la uirtus p̄ pfici et stare sū discētōe. Sine hac posse uidē potius nō h̄bi qm̄ p̄desse. Greg. Virtus quo pl̄ se posse p̄spicat eo sū modamine ratōnis detin̄s im̄pepsuit. Sūn hac q̄ delumine tenebras incurrit. ḡg. Qm̄ in portione radios solis p̄spicat tenebris et de nichil uidē cōpellit

unde ampli uidē conatur. Vn̄ nos metipōs dum pl̄ uisto dilectum' dei p̄ discretionis studio in discrien' erram? Sine haec si uirtus teneatur intimit cū uo phanc int̄im' meli tenetur. Greg. uirtus. Plinij uirt' cū i discrete tenetur amittit cū discrete intermitit plus tenetur ex studio namq; arē distendit ut insuō tempore cū utilitate tendat. Ideo. Non eadē res ē sp̄ uirtus q̄ p̄ momenta tēp̄ sepe merita mutantur adōm. Vn̄ sit ut cū qd̄ bñ agimus plin q̄ meli' awei' actiōe cellem' et laudabilis ad tēp̄ des erat q̄ in suo tempe mens laudabilit̄ te nebat. G. insemoib;. Nō isto; laus s̄ meo qm̄ admodū fiat. Ethnic. In sanī sapientia nomen feret equus miq' ultra quā satis ē uirtutē sapientia ipām. Septimo q̄ ipā bona dīm nobis pmissa multiplicat. Sine ipā i utilit immo dampnabilis absconduntur uel dissipantur ad abstinentiē p̄tin. parola de talentis. ḡg. xxx. Empator deserius quib; tradidit paterfamilias. x. m̄nas. luc. xvi. De dissipatiōe uo habetur luc. xvi. deuillico qui disfamat' ē ap̄d̄ dīm suū. p̄p̄. xxi. Thesaur' desiderabil' et oleum in habitaculo iusti et imp̄.

dens homo dissipabit illud.
 Octauo q̄ prudencia se h̄t ad
 sp̄m rationalem iudicantem.
 Sicut assessor discret⁹ et fidelis
 quo assistente laudabilis iudica-
 tur. si ū defuerit p̄mititur iudici-
 um. Pū. xviiij. Dux indigēs
 prudēcia multos opprimet p̄
 calumpniam. Nono q̄ ip̄ā ē
 lucerna in via padisi dñges.
 Qui nō h̄t prudēciā licet sit
 magne et alte sc̄e similis ē h̄n
 maltū respicienti et ubi pedem
 suū ponat nō uidet q̄ defacili p̄
 corruiere. Aug. 11. illd. 3. cor. v
 iūscia iſlat. Cāitas. p̄ponenda
 ē sc̄e meli⁹ ē. n. sc̄e infirmita-
 tē mām qm̄ naturas verum.
 Laudabilior ē aīs cui nota ē
 firmitas sua qm̄ qui ea nō res-
 p̄ca fidm̄ mas scrutat et r̄az
 fundamēta et fastigia. Ide s̄r-
 gen. 1. De formā et figura celi
 multū disputat q̄s res maiori
 prudēcia n̄ri o miserit audo-
 res dixentibz ad beatā uitā nō
 futuās occupantes q̄ penisse.
 multū p̄nosa et rebz salubribz
 impendenda tūpor spacia. Prud-
 encia si affīnt uere p̄ ho sapi-
 ens reputari si ū de fuit uē po-
 test reputari. Prudēciā ū
 intellige cognitioēm opandor
 callidi ū nō ē intelligē uā sua.
 qd̄ salz agendū. Pū. xviiij. In p̄

poēcia

stult⁹

dentia stultor errans ē ignorat
 .n. qd̄ agendum sit. q̄ meodem
 statutas stultor imprudēcia. i.
 ignorācia agendor. Decimo q̄
 animalia ē irrationalia do-
 cent nos eā ut serpēs et formice
 et similia. Sen. Pudeat aber ergo
 animalibz nō trahē mores. Pū.
 xix. Quatuor sunt minima tr̄e
 et ip̄ā sunt sapientiora sapientibz.
 Formice p̄p̄ls infirm⁹ lepusculi.
 plebs inuālida qui collocat imp̄
 cubile suum. Regē locusta nō
 h̄t et egredit̄ uniuersa p̄turmias
 suas. Stellio manibz nūt̄ et mo-
 rat̄ indomibz regū. Informica q̄
 mendat nobis prudēcia. Inle-
 pūsclo q̄ ē animal timidū uelo-
 acer fugiens tū p̄tra collocans
 suū dissidēcia de p̄pis m̄ribz
 cofidēcia indeo que rep̄t m̄hoi
 bz timoratis. In locusta uō que
 saltat et post saltū decidit ardens
 desiderium etiōz cū q̄sidatiōe p̄
 infirmitatis. Instellione qui est
 lacertul⁹ q̄i cēp̄d⁹ et stellat⁹ qm̄
 las nō h̄t s̄z manibz nūt̄ diligē-
 cia mōpatiōe q̄ defectū suppler na-
 ture. Ut. n. dicit glo. Ingeniosi
 q̄ p̄negliēciā ī imis remūnēt s̄z
 siplices q̄s īgenij penna nō ad-
 uiuat ad optimēda regni etiō me-
 nia uirt⁹ opacōis leuat et qui na-
 tura tardī fuit ingenio soll̄ cai-
 dustrie sue. ad diuinaz noticiā

de p̄den?

scripturar. ut ad uirum glo-
riam quib; celū merent' attigē.
Prudēcia defect' supplet sic prudē-
cia supplet infirmitatē formice.
Prudens. n. tēp' necessitatis pre-
occupat prudendo sibi tempore op-
timo. Item prudens in deo q̄ fidēs
fortitudinē suā in de fortitudinē.
mutat. vla. xl. Qm spant idno
mutabūt fortitudinē. Itē q̄ pse
nō potest multitudine effici sic
multitudo locustar̄ q̄ cors egredit'
ad pascendū uiridā. Supplet ī p̄-
dētis diligētia q̄ minus hē am-
mata. Serpens ī docet nos prudē-
cā astutia sua. q̄. x. Elote prudē-
tes sic serpentes. Et sūt. vi. astutie

serpentis quib; prudēcia sc̄or
deb̄ assimilari. Primū ē q̄ caput
suū summe custod̄. Pro cetera
membra exponendo nec mirum
cum capite illeso uiuat q̄ntū
q̄mēbra cetera ledant. Sic sc̄i p̄
xpo qui ē caput dor̄ se & sua expo-
nere non timent. vli. xii. Quine
glor̄ dampnū p̄p̄ amicū iust̄
est. ph̄. vii. Quie m̄ fuer̄t luc-

hec arbitrat̄ sum p̄p̄ xp̄m det-
menta. Nec mirū si sc̄i oīa p̄xp̄o
exponunt q̄ eo saluo eis oīa sunt
salua ī capilli. q̄. x. Capilli ca-
ptis ūri om̄s numerati sūt. ii.
mach. vii. Ecelo ista possido sed
p̄p̄ di leges nunc ista despitio q̄
eame ab ip̄o recepturū spero. Sedā

ē q̄ serpens se in aro foraminē
ponit ubi pelle ueterē depo-
nit. Si prudētes in aro uia pe-
nitēcie se ponūt ū pelle ueteris
hoīis deponūt. Epho. vii. Depp
nire uos sedm̄ p̄stūa quisamōne
ueterē hoīem qui corrūpitur.
sedm̄ desideria erroris. q̄ no cād.
q̄ duo exigunt ad hoc q̄ serp-
ēs in foramine deponat pelle.
c. foraminis angustia. Si. n.
ēt latū sū difficultate transir;
ec ueterem pelle reueneret. Et sta-
bilitas foraminis n. n. stabile
ēt p̄tius foram̄ sec̄ ferr̄ qm̄
pelle ibi relinqueret. Sic pri-
lem uetus osuetudinis nō dep-
nunt inclaustrō inqua fuerūt
in sc̄lo. Item qui nāment in
sc̄lo nullam p̄positi firmatē
in penitentias quas agūt defi-
ali secū dispensantes. Tertia ē
q̄ serp̄s unā autē terra obstru-
it et alia ne uocē incantator̄
audiat sedm̄ illō p̄s. Sic aspi-
dis surde et obturantis autē su-
as. Sic uiri sc̄i autē unā obstruit
memoria mortis & alia q̄sidera-
tione p̄p̄e ne suggestio
tioi d̄yaboli accēscant attendē-
tes exq̄t & qualib; causis p̄c̄ t̄re
possit. Eccl. vii. A memoriare no-
uissima tua et iētū nō pari-
bis. Qui castrum corporis su-
luteum intelligent nō p̄sum̄

Tq̄ i eade
libtate
volt ee
i clauso
hunc

cauda

figulatis

face guerra cū oīpoter e. Quāta ē q̄ serpens catatio muliebris instidat. gen. iij. sic sc̄i fūi qui oīsequitur opa carnis iſidi antur. ex eo ostendentes desideria carnis fatua ēe. Job. ii. Qui una exultis mulib; locuta es. Aug. Deliae carnis hic nō faciat et insutu dampnāt ubi q̄ns refectioēm inuenis defecionē. Greg. Qui presenti suavitate capitur q̄i pāmena prata adi teritū ducuntur. Quinta ē q̄ p̄ minicias q̄s h̄t cū hōie h̄titū deserto ul' latz sub sp̄nis ul' herbis. Sic uiri sc̄i agnoscētes iniūcias q̄s h̄t mōdus cū eis suquunt eū. I. ioh. iij. Nolite mirari si odi uos mund? **S**p̄eb;

C. N.

Equit de **P**rudēcie. Sp̄eb; prudēcie. Notā dum ergo q̄ prudēcia p̄t q̄phendit om̄ne salubrē cognitionē sine uirtute cognitā mūdet posse p̄ma distingui inuitute cognitām diuinorū humanorū. Virtus uō cognitā diuinorū triplex uidentur ēe. Prima acquelet auctoritati sc̄i, fides. Sc̄da, rationi. s. donū intellectū. Tertia diuina suauitatē ḡtando donū sapientia. Dēduab; p̄mis d^r Aug. libro de utilitate credendi. Q̄ a edim^r de bēm' auctoritati q̄ intelli: ḡm'

m.

expti

ratōi. Detemna dī ips. Vista te et uidere q̄m suām ē dñs. Nam cognitō de deo statui imp̄ienām sufficit. Sc̄da statui p̄ficiētum. Tertia statui p̄ficiō. S. ad fratres de mōte dī. Sunt animales qui ne ratione p̄se agunt nec affū tra h̄nt et tñ auctoritatē p̄moti ul' doctrina cōmoniti ul' exemplis p̄moti ad p̄batū bonū uenit orationē. s. ad manū tradi sequunt. Sic rationales qui p̄ rōmis iudicū etnūtural' sc̄iē discentiēm h̄nt cognitōne lumi et appentum h̄z nō dū h̄nt affū. Sūt p̄feci qui sp̄ni agunt qui affū plenū illustrant q̄ quia sapit eis bonū qui trahunt affū sapientes uocant. Vire uō cognitua humanorū. Itē ē cognitua rerū q̄ p̄ hoīem adeo sc̄e sūt que sp̄cialit̄ attendit bonum etmū. lum meis q̄ uidē ēē domū sc̄iē ul' accedit arca ea que p̄ dñm ab homine agenda sūt que duplex est. prudēcia sup̄to nōe sc̄iē et hoc attēdit circa agenda q̄munit et domū q̄silij q̄ attendit arca ardua que p̄ arduitate sui tōn sunt in p̄cepto arca maxime p̄cipitano canenda est. Videntur i prudēcia posse distingui sic sc̄i. sc̄iam morale dūnd. c' p̄ una reb; p̄aa imponit recte c̄tinās unam q̄m. sc̄da affū ordinat imper' animi restriās. tū q̄d q̄m vbi et quēadmodū. agi

debeat determinat. Scđm tulliū uero in rebus distinguit prudētia immorā intelligētā p̄uidētia. Memoria est p̄qm ām̄ repetit illā que fuerūt. Intelligētia ē p̄qm ea p̄spicat que sunt. P̄uidētia ē p̄qm futuri aliqd īndī anteqm sc̄m sit. Ad memorā monēt. eccl. i. Memento que ante te fuerunt. A memoria mortui uiuit memoria illa pars uite nře que p̄terit manet. Sine hac q̄i p̄di-
tac. Señ. Qui nūl de p̄terito cogitat. uita p̄di t. memoria thesau-
rus ē cognoscibilis. Ip̄a ē uelud qđdā seruatorū in quo uitas u-
pis qm̄ rāgo inuestigando cept̄
seruat. an obliuiosus ē uelut idem loc̄ ubi quicq̄ repositū fue-
rit mors. Obluio. n. est quasi q-
dam mors. Vreg. p̄ma pte mors
Sicut mors q̄ interficit coq̄ ut
nō mita ita obliuio h̄q̄ int̄cip̄
agit ut nō sit īmem̄. Anim
obliuiosus ē q̄ stoniāc' abūm
acceptum reciens. qđq̄. in omelijis
ibz mentis est sermo dī et q̄iac
ep̄mis abz stomacho languente
rexit qm̄ audiū sermo m̄uetre me-
morie non tenet. Qs q̄s alimen-
ta nō retin̄ h̄u' p̄fō uica despe-
rat. q̄notād q̄ multa sūt quoz
specialit̄ memoria ē laudabilis
dequbz cā breuitatis. x. ponam
Primo laudabilis ē memoria se-

hātor̄ et maxime memoria ar-
atoris et redemptoris nři. Etēs
ult. Memento creatoris tui. ic.
Luc. xxi. Hoc faciat īmeā con-
morationē. Exo. xii. Memori-
tate diei h̄iū in qua egressi es-
tis de egypto. Eccl. xxix. Grām fide-
missoris n̄e obliuiscaris p̄sime
n. Diām suā p̄te. G. ad frat̄es de-
monte dī. Sc̄o q̄ cōp̄ h̄t sensū
xp̄i qm̄tū xp̄iane p̄ietati exp̄
diat qm̄tū seruū dī seruū redēp-
tors xp̄i degeat q̄ utile sit ei in
saltēt̄ aliq̄ diei hora passionis
ip̄i ac sue redēptiōis atēci' re-
collige beneficia. ad fr̄tēdū sua-
vit īcōscia et revolendū fidelit̄
īmemoria. Memoria vñficior̄
acceptor̄ uidentur h̄re animalia
ītrationabilia. Scđo memo-
ria m̄ datorū dī. ps. Et memo-
ries s̄t n̄tadator̄ ip̄i? ad fātēdū
ea. Desit. vi. Erunt ūba h̄ que
ego p̄cipio tibi hodie ī corde tuo
et narrabis ea filius tuis et me-
ditaberis sedes ī domo. q̄ am-
bulans īignere dormies atq̄
osūnges. Quā. xv. Dices ad fili-
os ist̄ ut faciant sibi tūmbrias
p̄quor angulos pallior̄ p̄ne-
tes meis uitas iacintinas q̄s
cū uiderit recordent̄ osūn mā-
dator̄ dī. Jos. i. Non recedat
uolumē legis h̄iū ab ore tuo
h̄ meditab̄is īeo diebz ac noc-

tibz. Eccl. vii. Ultiora te ne que
 sieris hz q̄ p̄cepit tibi d̄s illa se
 v̄ cogita. Certo memoria misa
 tie qm̄ exeruit iñsgressores mā
 dator suor. Ps. C memoria: iñ
 facie tue soli. Eccl. xxxvii. Cap
 mor: esto iñdix mei. sic. n. erit
 tuu. Certo memoria belli spi
 ritual' iñ tot iñfati cendit q̄ ual;
 ad hoc ut cautiores sim; Job xl.
 Camento belli w̄ fio addas
 ampli' q̄cqm̄ loq; Jō. Ne iñ p̄ca
 ta confidas nec dauid sanctior
 nec sampson fortior nec salo
 mone potes eē sapientior mem
 to sep q̄ padysu colonū muli' de
 possoe sua erit. Certo memo
 ria diuine nūe utr' intubulatōe
 p̄oris ned sp̄ret. Eccl. li. Cap
 mor: at' si nūe tue dñe. i. Matha
 iij. Memorete quom̄ salutis
 patres nūi iñ mari rubro. Sexto
 memoria laudabil' iute sc̄or q̄
 ym̄gini debem? ḡg. sc̄a p̄cedē
 cui q̄sider m̄ et nō erit q̄uia q̄
 tolam? Jō. xv. Memorete s̄
 monis m̄i q̄e ego diri uobis
 n̄stius nūor dño suo. Septam.
 memoria adūlatus sp̄sitate.
 Eccl. xvii. C memoria pauptati
 iñ ip̄e habuīdācie. C Odauo mem
 ria stat' honorabil' aq̄ q̄s de ge
 nerauit uē nobilitas paucitū
 cariūlū uē sp̄ualū uē p̄pa sp̄u
 al nobilitas aq̄ q̄s decidit. Ap

ens. C Nobilitatis ad h̄m memi
 ut cū clari geniūs syrpe morat
 itate contendas. Et cū nobilita
 te corporis animi nobilitate p̄fici
 ysa. l. i. C Attendite ad p̄terā unde
 excisi estis z e. Ap. ii. C Memor
 esto unde excidis et agr p̄mitē
 ciā. C Si ono memoria meo qu
 ad p̄spitare deuenit cor qui si ad
 iñtate ei' soa fuerit. Gen. xl. q̄
 m̄to m̄i cū bñ t̄ fuit. C Decim⁹ me
 moria p̄por p̄tor ad doledū p̄eis.
 ysa. xxxvii. C Recogitabo t̄ om̄s
 annos meos maritudine aī me.
 C Itē notad q̄. iij. sit q̄e obliuio
 uidet eē laudabil. Primo obli
 uiō iñmaz. leu. xix. C Non me
 mor eris iñmaz tuiū tuor. C Is
 obliuiosus beſiōz et tenar iñm
 az e uelud colatorum feces retines
 et q̄ purū e exire p̄mitē. Sed
 obliuio bñficij alteri dat. Hoc
 enī e ier bñficij. int̄ duos utant
 p̄es q̄ alt̄ statū debz obliuisci dat.
 alt̄ memor eē acceptu. Certo ob
 liuio delectōm̄ q̄s habuit alijs iñ
 tris p̄cis. C Qui recogitat p̄a
 ta p̄fca delectando iñpis mente m
 uit̄ iñgypti ut filij iñp̄. nū. x.
 C Recordamur p̄scium quos co
 medebamus iñgypto q̄s z e. Ch
 est respicē retro ut uxor loth. Gen
 xix. q̄uisā ē iñstatua salis. Luc. xv.
 C Mores estoce uxoris loth. h
 ē z ydola ap̄d se h̄re ut rachel.

r fortiora te
 ne seruat
 fueris.

1185

castitate

14

3

De p̄dn.

sen. xxxi. ¶ Certo obliuio rerū te
peralium que ad cōtemplatōs
pſtos p̄tinet. Ph̄p. vii. ¶ Que qui
dēm retro sūt obliuīces adea nō q̄
sunt p̄ora extēdes metip̄m. Ma
tobi loquens detempantia pſto
rū tempantia inq̄t ē terrenas cu
piditatis nō rep̄mere s̄z penit'
oblimisci. Itē notād' q̄ q̄nq; sūt
que uidentur facere ad bonitatem
memorie. ¶ Primiū ē siccā coplo
io. Siccitas. n. est dispositio
ueniens ad tenacitatem impres
sionū sūc hūitas ad receptionē
car. ¶ Scđm ē exercitum circa u
num ul' pauca nō circa multa.
Vnde pueri q̄muis sūt hūdi
firmiter in memoria retinēnt
grāie eoz nō occupat circa m̄
ta s̄c aīe maior. Eccl. xxxvii.
Qui minorat actu p̄cipiet sapi
entia. ¶ Tertiū ē placencia rei cog
nitae. Hac cām inuit plato cō
intenera etate quare ea que ad
distant firmitē teneant. tenacio
rit et forte maior in illa etate cog
nitiois delegatio cognita menti
bz alio infig. ¶ Quartū ē nouitas.
Ethnic. ¶ Quo semel ē inbuta re
cens seruabit odore testa diu. Iō
uilia cito addiscenda erit. Me
moriam. n. ī plecta s̄z uacuū uilia
difficili' retinet. Sen. in eph̄s.
¶ Libalū artū consecratio ubi
placentes facit

et iūdō nō discentes
necessaria q̄ supuacua didice
runt. ¶ Quintū ē infirio memo
rie longa tu minande scā. Sen.
¶ Certis ingenjūs immorari eti
mutin oportet si uetus aliqd
trahere q̄ ita fidelit' sedeat. Idē
¶ Cum mīta p̄curreas unū ex
cepe q̄ illo die de quo q̄s. q̄ nota
dū q̄ qui nō h̄t bona memoria
scriptura debz supplere ei' de fec
tum. Eccl. xxxviii. ¶ Sapientiam
scribe intempe uacutans. Script
urā dñs decalogum bis p̄plo in
deoz intabulis lapideis. ¶ Exo.
xxi. 4. xxxvii. ¶ Sūt qui nūc
h̄t ponunt in memoria s̄z osa
iſcriptio. ¶ Sūt aliq; qui cōfid
tes de memoria sua nich̄ om̄ne
dant scripture et utrumq; ui
cium est. ¶ Pli tagoras. ¶ Caue
nearmarūm doct' qm̄ pet' ha
beas. Sen. ¶ Distrahit libroz
multitudo itaq; cū legē n̄ pos
sis q̄ntū hūis satis ē h̄tē q̄ntū
legas. G. ad fr̄s de mōte dī.
¶ Hobatūm agēdū ē ut cū ali
q̄ dīlōe ul' sine grandi nausea
dies trāsligat. s̄z ut ē de p̄acta
dieta ad p̄fectū mentis s̄p aliqd
inconsciencia resideat. aliqd
cotidie in thesaurarū cordis
p̄gat. G. ¶ De cotidiana loe
aliqd inuenire memorie mit
tendū ē q̄ fideli' digat' r̄sur

sum reuocatū cerebri' nominet
 q̄ p̄posito p̄ueniat q̄ intentio
 n̄ p̄ficiat q̄ detineat animum
 ū aliena cogitare nō libeat. Jo?
 fatiū ē p̄t p̄ficiā memorie
 nichil scripto q̄r̄ immemoria p̄
 mo senectus incurrit ut ait sen.
 Negatur de p̄uidencia ad qm̄
 monein̄ exemplo formice. P
 u. vi. Vade inquit ad formicā
 op̄ ḡ et cōsidā uias ei' et disce
 sapiām. Et qm̄. xl. i. Exemplo
 ioseph qui septē annis fertilitā
 p̄gregar' fecit que erat necessā
 ria. vii. annis stilitatis fuit. P
 ubi. x. Qui p̄gregat ī messe si
 luis sapiēs ē. Drūt. xxxii. v
 tina sapient et intelligenter ac
 nouissima p̄uidere. Puidē
 ualde utilis est. Tob. ix. Dixit
 tobias azarie. Hime ipm̄ trādā
 ē seruū nō ero dignus p̄uide
 tie me. Hen. Qui nich̄ defu
 turo p̄meditac̄ mōia incitat
 deridit. Puidēcia mala futura
 ūl̄ uitā ūl̄ temp̄ae ūl̄ animū
 p̄parat ut ea leuius ferat. ḡg.
 Et periculum uitā nō p̄ q̄ nō
 potuit p̄uideri. Hen. Oppone
 aīo tuo et mala futā et bona ū
 illa sustinē possis ista modā.
 Greg. i om̄. Min' iacula ferunt
 q̄ p̄uidetur et nos tolerabili' m̄
 la suscipim̄ si cōt̄ h̄yp̄scie clī
 p̄n̄ munim̄. De immor. Tāo

quisq; min' ad usitate uincit q̄
 to cōt̄ illa pat̄ inuenit. Ide ipse
 hostis callid' tāto libens pat̄ p̄au
 tū q̄nto nudum ap̄uidencie locu
 ca dephendit. Interdū q̄t idū
 q̄s q̄ pat̄ior reddit̄ et hostis q̄
 se moyinatū credit̄ eo ip̄o q̄ p̄
 usus est eneruāt. De q̄mo; p̄
 Cip̄bus. uirtutib⁹. Enī ea in lib. de. uij. p̄nt
 palib⁹ tangit diuisione
 prudēcie simile diuisioni
 tullij iam posite dicens. Si p̄dens
 es ai' tuus. trib⁹. temporib⁹. disp̄ser
 p̄sencia ordina. . fūcā p̄nde h̄t̄
 ta recordare. Sūt aliq; qui suā or
 dinant que nō sūt in sua potesta
 te. p̄sencia uō p̄fusa et ordinata
 relinquunt. Acti. i. Nō ē ur̄m̄ nō
 se tempora ūl̄ momenta. z. G.
 Quid defūt̄ miser tā temarii p̄
 sumis. tamq; pat̄ tempora et mo
 menta int̄ua q̄ nō maḡ i sua po
 sūt potestate. Tales uita qm̄ ha
 bent uolūt̄ p̄d̄ et qm̄ nō habet
 uolūt̄ utilit̄ dispensare. illa par
 tem uite qm̄ ds̄ iā dat ī conuine
 liam dī uolunt̄ expendere. illam
 uō qm̄ ds̄ nō dū eis dedit uolunt̄
 dō dare et de illa grām̄ dī acqui
 rere. Et nota d̄ q̄ ordo scdm̄ ay
 gustin. xix. li. decūtate dī. est
 p̄parū disp̄artūq; rerū sua aug
 i' ca. tribuens dispositio. fa
 cit multū ordinatio adquere.

De p̄dñ?

mentis. **F**laug' inli. Ofel. M̄jūr' ordinata inqeta sūt ordinata uo quiescūt. **I**de uisit d̄s et sic est u pena sibi sit iordinat' ai. Debet u hō ordinare se et suos et sua. q̄ntū ad se. Ordinabilit' ille uuit iuxta ubū. **G.** qui in dī quātioe sua sollicite obseruat uias suas et uspectu dñi et iōspectu p̄ximicū uens sibi ap̄co et primo ascāda. Quadruplē uo ordinatio debet ē in hōie.. Prima ē consideratioe. Bernard' inli. de consideratioe. Consideratio tua ait incipet ne fr̄ strā extēndatis talia te neglegto. Secunda ē affectis p̄cipue illi' que aliis supēminet scilicet dilectiois. **C**an. q̄. Ordinavit sine caritate. Tertia ē negoti. idz s̄dūm diuinitates tē w̄z. **G.** ad fr̄es de mōte dī. Mane premit noctis faciat mercipō exactione et uenire diei tu ē in dī cō canonie uespe p̄ante diei rōne exige et si uenientis nodis faci dictione. sic disticto nō uacabit lasciare aliquā. **S**ingulis horis s̄dūm canonis instituti canonē sua distribue exēcia cui sp̄ualia sp̄ualia. cui corporalia cor. palia et quib; sic soluat om̄e debitū sp̄c deo. corpus sp̄itu. ut si q̄ fuerit intermissum. si q̄ neglegit. si q̄d impeditum. suo loco. suo m̄. suo fe pe nō habeat. i punitū ul̄ ureco pensatū. **I**de in eodē. Primū ext

cōtidianū sacrificiū oīom. uer lōis studiū. cōstīe cōtidiane die cūsidi. cōficiatiōi. q̄p̄sitioni. pars sua diei neganda nō est. Q̄rta ordinatio ē p̄tūles ad pugnam sp̄ualem. **V**irtutes. n. ait preparate debent ē ad certa mina sibi competencia. tempancia cū ad mensā accedit. prudēcia cū quid agendū sit tractandum ē. et sic deceteris iūtūbus. **G**reg. in mox. Qdlibz certam exsupat. qui mente certamini ante certamen pat. **C**lia uirtutes habens demonib; terribili sē ut castroy acies ordinata. **C**ant. v. **P**ū. xxiij. Cū dispo mitur bellū. Suos debet hoc ordinare ostēndendo qd uniuersit' agendū. et qd uniuersit' sit aitē dñi. Ppt p̄mā ordinationē regina loba admirata ē minus salomonis. iii. xii. x. Videlis regina loba om̄em sapientiam salomonis et c. et ordinem ministriū zc. nō habebat ul̄ sp̄m. Descēda ordinetō laves. **I**lsa. xxvij. Disponē domui tue q̄ morieris tu et nō uiues. Debet ī homo sua ordinare ut utilit' expendātur ul̄ utilit' retineant. **Ecc. vii.** Peccata sūt attende illis. et si sint ē utilia p̄seueret ap̄d' te. Ite prudēcia aquib; dā diuidi

tur. in. iiiij. sp̄es. s. prudenciam
 circūspēctionē cautionē docili-
 tate quā sperū nūs uidet sic
 mūfestari. Cognitio salubris
 que ad prudenciam p̄tinet cōsi-
 dāri p̄ absolute p̄tē ē incogni-
 centē ul̄ p̄tē distribuit alter.
 Est. n. thesaur⁹ nobil⁹ q̄ distribui-
 t⁹ suscipit īcremā. Et sic dic-
 aug⁹ libro de doctrīna xp̄iana sis-
 res q̄ dāndo nō deficit dū hētū
 q̄ nō dat. nō dū hēt q̄m h̄ndā
 est. Scđm q̄ prudēta dirigi-
 circa distributionē sc̄e ul̄ cog-
 nitiois salubris ē h̄ sp̄es ei⁹ do-
 calitas. Scđm ū q̄ absolute cō-
 sideratur ut ē incognoscēte
 tres h̄t sp̄es. Cu. n. sit lumen
 rōnē p̄ficiens ad uidēndū q̄ age-
 da sunt. rō aut̄ p̄tē nō uid̄; nō
 si uidēat remota ut p̄pinq̄ et nō
 si uidēat res int̄ius et nō sup̄fici-
 at et nisi uidēat res undiq̄; et
 nō solū ex parte una. Prudēcia
 sp̄em unam hab̄; qua uidētur
 remota. s. prudētiā que
 sic dicta ē eo q̄ p̄tai uidēat. Et
 p̄ extēdi ū p̄tē ad mem-
 rā et prudētiā q̄s ponit tulli.
 Ratio. n. p̄cūl uidet sive p̄uide-
 at fut̄ā sive recordet p̄tēta. Si
 mili m̄ ū memorie q̄ndiq̄; ex-
 tendit ad futura. n. eccl. viij.
 In oībz opibz tuis memorare
 nouissima tua. Alia sp̄em h̄t

p̄dēcia.

quaundiq̄; uidet. s. circūspēctio-
 nē. Prudētia quippe sumptu-
 nonne ē p̄sens notio fut̄ā pat̄-
 tās euēntū. H̄n⁹ officiū ē expe-
 tatis et p̄sentibz fut̄ā p̄pende. Co-
 ecīus. mli. p̄solim. Non q̄ ante o-
 culos sitū ē sufficit int̄ueniēnū
 erit prudētia metit. In p̄tē
 uia respicit q̄ itur ē p̄tēs fine
 uie attendit. Si dicatur i p̄tē
 tū ueniētū. dūca te honorificē
 et p̄ua p̄ulcherrimā pat̄ ē ureū
 requiriens ampli. p̄tēs uero
 requiriens quo ducendus sit. et fidic-
 tum fuit ei q̄ ad suspēndū ū uide-
 ure nec eques nec p̄tēs nec p̄ua
 amēta nec p̄asperā. Si ū dūdum
 fuit ei q̄ ad locum ubi regnabit
 parat̄ est illuc ure ū. p̄uas
 aspas. Qui ū p̄tēs est sicut
 homo debilem habens uisum q̄ ea
 que sūt uixta oēlm ū idz remota
 uero aliquātū ū idz. Circūspē-
 tio ē p̄tēr uirtor cautela. Ostē
 h̄n⁹ uirtutis ē p̄diligētē cōsiderati-
 onē inter contraria uita modū
 tenē. Ad hanc uirtutē p̄tinet se-
 libalitatē seruare ut fugiendo a
 uanitā p̄digalitatē ū inauram.
 et sic recedere atementate q̄ inmu-
 ditatē ūo cadam. Ad illud q̄ est
 circūspētiois monz nos salōn.
 P̄ū. iiiij. dices. Om̄i custodiaſ
 na cor tuū. Dicāt̄ custodia pre-
 misit ne hinc hostibz fore clau-

das et alium de aditu pandas. Cir-
cumspetio commedit nobis..

Ezech. i. Vbi d̄z q̄ totū corpus
plenum erat oclis. **Et app.** iii.
Ethim. Inuicium ducit culpe fu-
ga sicut arte. Stulti dū int̄a ui-
cia incontraia currunt. Ad cēum
spetione ī uide p̄ttere cū aliq̄s
est undiq̄s factus mal. minus in-
lum elige. **Treg.** in mor. Qui m̄
ror̄ ambitu undiq̄s ne fugia e-
claudit ibi se infuga p̄cipiat
ubi mirus breuior inuenitur.
Cautio ē discernē aurumibꝫ utia
mītū spēm p̄ferentia. **Psalm.**
Quedā uicia uirtutū spēm p̄ficit
ūn p̄notosius suos sectatores
reapunt q̄a se s̄quelamine uir-
tutis tegunt. Nam sub p̄textu
instiue cōelitas agit. q̄ remissa sen-
tences mansuetudo creditur. **Cic.**
Nullae sunt occulta res in siue q̄
hee q̄ latēnt in similitudine offici.

Treg. Plerūq; uicia colore uir-
tutū tincta nequora sūt q̄to et
ē uicia minime cognoscuntur.
Hostis nū malitia caute se arte
palliat ut plerūq; ante deceptio-
mentis oclos culpas uirtutes fi-
gat ut nū q̄s q̄ exspectet p̄mia
unde etia dignus ē in uer etor-
menta. Cautio apparens bonū ī
tius inspicit. cō maliciā ibi p̄gen-
dit. **Sen.** Qui decipuit nich-
h̄it solidi tenue ē mendacū plus

si diligēt inspereris. Qui sūt cū uide
sūt. frequēt incurrunt illā male-
dictione. **Psalm.** v. Ve q̄ dūtis bo-
num malū et maliū bonū. Doc-
litas ē prudēcia eruditē impi-
tos q̄ commendat exemplo salo-
monis. iiij. xii. viij. Cui cū dñs dix
is; postula q̄ uis ut dem t̄ ip̄e do-
cilitatē uide pre uilisse oībz dicos.
Dabis seruo tuo cor docile. **Ex no.**

notad q̄. xij. sūt qui uidentur
facere ad hoc ut aliq̄s debito in-
doceat maxime doctrinā salubrē.
Primitū ē ut ip̄e laudabilit uuit.
Aug. i. li. de doctrina xp̄iana. Nō
obedient audīt qui se ip̄m non
audit. **Treg.** in mor. Cū impio
doceat q̄ p̄us agit q̄m d̄z la doc-
trine subtrahit q̄s fiducia. q̄m cō-
sa p̄redit lingua. Vita debz uiri-
te doctrinā nō impedit. Q̄ p̄mo
debz quidq; se informare in doc-
trina postea alios. **Pū.** v. S̄ be
aqm̄ de cisterna tua et fluenta p̄v-
eti tui. q̄ p̄subd̄. Orluēnt fo-
tes tu foras. De h̄ require. itrac-
tati de libra caplo de appetitu ma-
gisterij. **Scdm** ē nū auctoritate nū
gysti dō nō sibi tribuat. **Aug.**
in libro de doctrina xp̄iana. Q̄i
xp̄c seminat ego sum vir
coplyūn seminatis. īme ip̄o po-
ne dignat q̄ uelit sp̄ge. **Noli**
te q̄ attendē adulitatē coplyni-
s; ad caritatē seminis et potesta-

111. p. 1

te seminatus. **I**cē in eodem.
Ep̄c ē qui docet cathedrā in celo
h̄ scola ei⁹ in terra ē scola ip̄i⁹ cor-
pus ei⁹ capne docet m̄bra sua.
lingua loquit̄ suis pedibz. **I**sp̄
sup̄ caſt. **I** Magia forū ſec⁹
ſunt adiutoria et admonitiones
cathedram h̄t in celo qui corda
docet. Tertū est ut doctrine oīo
nē p̄mittat. **A**ug⁹. in li. de doc-
trina xp̄iana. Si regina hester
p̄ſue gentis tempali ſalute lo-
cuita apud regē oratio ut in
os eius congruū ſermonū da-
ret dñs. q̄ntomagis orare debz
ut tale munus accipiat qui p̄
etna homī ſalute in ūbo et doc-
trina laborat. **I**cē in eodem. aīre
loqū ſintū p̄ cū bona & ſcā &
ta dicat ut intelliget uđiliger
ū obediēter audiatur & h̄ ſe
poſſe ſi potuerit & q̄ntū poſtū
pietate magis orionū qm̄ orator
facultate nō dubitet ubi orādo
pſe uſ pillis q̄s allocutus ē ſit
orator anteq̄m doctor. **O**rām
ut ſentencia pl̄amet qm̄ ūba.
Aug⁹. **H**onor iuſgeniorū ſignis ē in
doles in ūbis uerum amare nō
ueba. **I**cē in eodem. **V**itū ig-
noce p̄ducta ſillaba tercia aut
corre p̄ta dicat. nō mltū curat
qui p̄ptis ſuis dñm petit ūig
noſcat h̄ ſi eo magis inde offe-
ditur hoīes quo in ſirmores

ſunt et eo ſirmores quo docto-
res uideri uolumt. **I**cē in eodem.
Quid p̄dē clavis aurea ſi ap-
rire q̄ uolumis nō p̄. et quid ob-
eft lignea ſi p̄. qm̄ nichil querim⁹
niſi patē q̄ clavis ē. **I**cē Cauſe
dum ē ne diuinis grauibz q̄ ſtūb-
dum niſi addit̄ p̄dē detrahat. Ad
niſi put̄ h̄ ſumis intelligas p̄
tine p̄rtioēm ſillaꝝ metuꝝ ue-
colores rethoricos. **I**cē Aug⁹. in
de. In auctoribz niſi hoc ſi pl̄ plaz
q̄ ibi rariſſime eos inueni niſi
nos addidisse. Satis. n. ē ei ſi q̄
agit ut ūba congruēcia nō oīis
eligenſ in diuſtria h̄ ſe cordis ſeq̄n-
tū ardore. **S**en. Oīo quitan-
dat opam q̄pōia debz. ē et ſi plaz.
Icē. Oīo q̄ ſanandis mentibz ad-
hibet deſcendē in nos debz. **I**cē.
Non delect̄ ut ūba n̄ra h̄ ſe pſit
ſitū cōtingē eloquēcia nō ſollin-
to p̄ ſi aīt pata ē aut patuo con-
ſtat aſſit et res pulcherrimas p̄w
ſequat ſit tar̄ ut p̄tū res qm̄ ſe
oſtendat. Alię artes ad iuſgenium
panent. h̄ aī negociuꝝ agit. No
au q̄rīc eḡ medieū eloquēce nō
erit q̄re gratuleret ſibi q̄ inadit
in medium d̄ ſertū h̄ ita coptit
ut ille idē qui ſanare p̄ oſpoſit
de hys que ſagienda ſunt diſſat.
Hoc tale ē q̄le ſi p̄t̄ gubernator
i formos̄ ē. Quid aures meas
ſcabis q̄d oblettas. curare debes.

morbum uerē. quē. publicū tñ
negotij h̄es qñtū in pestilecia.
medic⁹ circa uba occupatus es
uide si sufficiat rebz. **Aug⁹.** libro
S. Didicerā p̄m ē sapienciam
et stulticiā sicut cibi uales et ua-
les. v̄bis aut̄ orantis et inorantis
sic uasis urbanis et rusticānis
utroq; cibos posse ministrī. Quā-
tū est ut in scripturis actōris se-
sus requirat. **Aug⁹.** In lib. de
doctrina xana. Loquens de illo qui
aliud in scriptis sentit qm̄ ille q̄
scriptis ea fātū sc̄ia decept⁹ q̄ adi-
ficat caritate dī q̄ ita fallit ac
si qm̄ deserens uia eo tñ pag⁹
pgat quo uia illa p̄ducit. **Cor⁹.**
rigendum est tñ q̄m sit utile
uiam nō deserē demonstrādū est
ne cōsuetudine deuandi i trās
ūsum aut p̄ūsū p̄e cogat. Dei
deinuit eam q̄re canendū sit
in scripturis dicens. Tu ubab̄
fides si diuinaz scripturaz ua-
llat autoritas. **Sext⁹.** ē ut
in scriptura sacra nō ubiq; m̄is-
teriū requirat. **Aug⁹.** xvi. li.
decūtate dī. Non sane oīa que
gesta narrantur significare illa
putanda sūt s̄ p̄ illa que illud
significant ī ea que nich̄ signi-
ficant atterunt solo terra p̄ci-
ditur s̄ ut h̄ fieri possit ī ceterā
aratri membra sūt necessaria. q̄
solu nerui incybaris ī alijs ua-

sis musicis aptant ad cātū h̄ū
aptari possit i sūt re q̄n pauti
unt acanentibz s̄ ea q̄ p̄ fūlla
resonant hys. Qneduntur ita
impl̄ica h̄istoria dicunt rali
q̄ que nich̄ significat s̄ q̄bz
adheant ea que significant et
quodām religentur. **Sept⁹.**
ē ut diuidendo mediocritas serue-
tur. **Sei⁹.** inepl̄is. Phyam
imp̄tes nō iſtuta diuidā diuidi
n̄ ea nō cōscindi utile ē. N̄ cō
phendē q̄seadmod̄ maxima
ita minima difficile ē. **Icē.** P-
tes ei⁹ q̄ diuisū ē innū erabiles
ē ī p̄uulas nō opos. **Icē.** Vi-
tia h̄c nimia q̄ nulla diuilio
simile cōfuso ē q̄ usq; impulue-
rem settū ē. Ostatū est ītertar-
dicātē et p̄cipitatōnē modū
imp̄fedō seruare. **Sei⁹.** in
ep̄lis. Phylosophi p̄incipatio-
nē uita dī ē q̄posita. Nichil or-
dinat. ē p̄cipitat ī proparat.
Icē. Eq̄ stillare illū nolo qm̄
curiē n̄ extēdat aures nec ob-
ruat. **Icē.** In op̄i a ūbox et
erilitas minus ītētū audire
h̄t tēdio īterrupte tarditatis.
facili tñ insidet q̄qd exptat
qm̄ q̄ p̄c uolat. Deniq; tradē
hōies discipline p̄cepta dicit
nō tradit q̄ fugit. Qm̄ p̄o
rege p̄ q̄ regi nō potest. **Icē.** Le
media nō p̄sunt nisi īmore

.iiij. ps t

xix.

tur. **I**cē dicendi celeritas non
satis decora ē p̄hysē que ponere
dī uba nō pīcē. **I**cē Quicqđ
dū sapienti uero incessus mo-
destior quenit ita oīo pressā n̄
audax. Nonū ē ut docendo uī
tate nō deserat. **A**ug⁹. iiii. de
doctrina xana. Min⁹ intelligatur
min⁹ placeant min⁹ moueant
que dicuntur: uera cū dicātur
et iusta. Decim⁹ ē ut doctrinā facil-
sit et apta. **A**ug⁹. iiii. de doctri-
na xana. Quid p̄dest locutionis
integritas qm̄ nō sequit intel-
lect⁹ audientis. cū loquendi om̄io
nulla sit cā si q̄ loquimur nō in-
telligat p̄p̄ quos ut intelligant lo-
quim. **P**ub⁹. Doctrina prudē
cū faciliſ. **E**ccl. viij. Heabſco
das sapiam indecorē ei. J. cor.
xvij. Si incertā uocē det tuba
q̄s parabit se ad p̄thū. **I**cē inco-
dem. Volo i ecclia qm̄ uba lo
qui sensu meo ut et alios instru-
am qm̄. x. multa uborū lingua ā
bī. Meli⁹ ē ut nos intelligat p̄p̄
qm̄ ut qm̄endent qm̄natia. **A**ug⁹.
.iij. li. de doctrina xana. Que uix
intelligunt. ul̄ raro si alijs urget
ul̄ nūqm̄ oīo imp̄lī audienciam
mutenda sūt. Undecim⁹ z̄ ut doc-
trina sit brevis. **E**ccl. xxi. Vba
ſ̄ ſenčū ſtatera p̄dabit. **A**ug⁹.
iili. de doc. xana. Siē inq̄tus.
est qui in coguita obnubilat ſu-

onerosus est qui oīita incu-
tat. **E**thinc⁹. Quicqđ esto brevis ^{p̄cipies}
ut cito dca p̄cipiant animi docē-
teneantq; ficeles. Om̄e ſruatū
pleno de pedore man⁹. xij. ē ut
doctrina ſit uīl. **S**en. iep̄lis.
Etia⁹ multum cēt etatis parte di-
pensandum erat ut ſufficiēt ne
cessariis nūc que demēcia eſ ſup-
uacua dicē intemperias egestate.
Doctrina moral⁹ del⁹ ēē ſot p̄fē
aliquā et finalit̄ ad edificandā di-
lēcēm di et primi in hōib;. **S**en. ^{oīcq co}
Adūlus pāuptatē aliquā adūlus
mortē auxiliū nūl op̄io nec minus
adūlus ceteras p̄ſtes. **A**ug⁹. ii. ^{ndie}
de doc. xana. Legis et oīum diu-
narū ſcripturarū plenitudo et ſumis
eſ dilectio rei qua ſruendū et rei
q̄ nob̄cū ea re ſru p̄. **E**t paulo
p̄. Quis q̄s ḡ ſcripturas diuinas
ur q̄libz eaz partē intellectuſ ſibi
uideatur ita ut ea intellectu ſo edī-
ſez geminā caritatē di et primi
nondū intellectu. **I**cē notāndū
q̄ doctor in doctrina ſua tria debz ar-
tendē. s. ut ſtruat placeat i
ad agendū moneat. **A**ug⁹. i.
.iij. li. de doctrina xana. Dicit q̄
dam eloquēs ſuim dixit ita de
dicē eloquētē ut doceat ut deledat
ut ſlectat. Deſi addidit. Docē
neceſſitatis inrebz ē cōſtituta q̄s
dicūm reliq̄ duo immodo q̄dā
m̄. Docē neceſſitatis ē deledare

S. Pden.

lauantur aetate uictorie. Quicq;
dicit dū docere mult qm̄ dū nō i
telligit nō dū existimet se dixisse
q̄ mult ei q̄ne uult docē. Siū in
telligatur q̄amq; in dixent dixit.
Qd si delectare mult eū cui ducit ait
Aetate m̄tē quom̄ dicat. Sic aut̄
ut teneat ad audiendū delētandū
ē auditor ita delētandū ut mouet
ad agendū et sic delēt̄ si lauantur
loqueris ita delēt̄ si amet q̄ pol
licens. timeat q̄ minans Oderint
arguis. **Iste Aug?** meodē. Q̄s
audiat dicere adūsum inēdatū i
defensorib; inēmē debē consistē
uitate ut s. qui res flas p̄suadē co
nāt̄ nouerit auditore ur attētu
ur bñ uolū. ur docile facē. isti ait
nō nouerit et illi flā apte ur uisi
bilit̄. isti uā sic uariet̄. ut audire re
deat itellige nō pateat credē post
tempo nō libeat. illi fallacib; ar
gumentis ueritatē oppugnet ac
serant falsitatem. isti nec uera defē
dē nec falsa ualeat refutare. **Iste**
Notād̄ q. doctor sacre scripture n̄
deb̄ ē timid̄ ur remissus. **Aug?**
ilbro de disciplina xana. Oditu
miserit ne semē cadas in terram
malam nō pueniet ad bonā iacta
mus semina sp̄gim̄ semīa. sunt
qui cōtemptāunt. sūt qui ap̄phen
dunt. sūt qui irrident istos a nū
m̄ nich habem̄ sc̄inare et imē
habem̄ esurire. ij. **Ad th̄y. iii.**

139

Predica ubiū in ista oportune
in portune. **C. ix.** Circubat ihc
ciuitates et castella docens. ihma
gogis eoz. **C. vi.** Circubat
ihc castella in circuitu docens. **Lic.**
x. Et erat cotidie docēs ī templo.
Item notandum q̄ sim
quodā vocalitas ē uirt̄ diriges
hominem tam in addiscendo qm̄
indocendo. **C.** Et scđm h̄ sc̄iem ē q̄
vij. sūt que uidentur ualere ad
hoc ut aliq's bene addiscat max
ime satrā scripturam. Primum
ē ut ho be uiuat. Errat q̄s q̄s uī
tatem se cognoscē posse putat si
adi. c nequit uiuat. **C. i.** Co
cupisens sapiam sua iusticiā
et dñs p̄bebit tibi eam. Euistē.
xxviij. Volatilia ad sibi similia q̄
ueniunt et uitas ad illos qui
opantur illā reūnt. **C. A. p. vi.**
Collirio inunge oculos tuos ut
uideas. **Glo.** Collirio ocli et ui
deam̄ inungit cū ad cognoscē
dā ueri lumen claritate intelled̄
nū atē medicamē bone opatio
nis adūnam. Qui male uiuit
q̄ sp̄urcia manus suar̄ lumē
diuine sapie ase phibent. **Sedū**
dū ē oīo. Cum sapientia dñi disic
nō deb̄ aliq's temptare rapē eā uī
oleū studij dō irrequiūto. **Jac. i.**
Si q̄s indiget sapia postulet ea
ideo. **Aug?** Orōne meli soluit
dubia qm̄ ī q̄s itē alia. **Terciū**

ē humilitas et hoc q̄ntū ad m̄. p̄mo q̄ntū ad h̄ ut nullā doctrinā
 cōtēpnat. Sed ut anullo docere e
 rubescat. Sen̄. Prīm̄ docimē
 tū ē ut nullam doctrinā cōtēpnas.
 Scđm̄ ut anullo ad discē erubescas. Sen̄. In lib. de. iij. ututibz.
 Eto sapie cupid' ac dōc̄l q̄ nosti
 s̄n arrogancia imp̄tare postulan
 ti. q̄ n̄ nosti sine occultatione ig
 norantie tibi postula imp̄turi.
 Enā amalis deb̄ h̄o addiscere.
 Auḡ. iij. de doctrina x̄ana. du
 diunt utilit̄ qui utilit̄ n̄ agit
 sua. n. quere student s̄ sua doce
 n̄o audent. T̄ infra. Cathedra
 moysi cogit eos lona dice ē n̄o
 bona facientes. Theophylus.
 lector origenis. Ita locū carpat
 ne spinam attingat. Qui solū
 abonis uolunt ad discē similes
 sūt illi qui solū argenteis ul' au
 reis uolunt bibere et tanū insaccis
 purpureis ul' alr̄ ptiosis frumen
 tum datū recip̄e quoz sitis ul' fa
 mes miseranda n̄o ē. Terio q̄n
 tū ad hoc ut homo n̄o erubescat
 p̄fī se nescire q̄ nescit. Auḡ.
 Nō erubescendū ē h̄o p̄fī se ne
 scire q̄ nescit dū se sare n̄etit nū
 q̄n̄ sare mereat. Orto q̄ntū ad
 hoc n̄ h̄ilem modū loquēdi quēht
 sac̄ scriptā n̄ cōtēpnat. Auḡ. Ad
 nolusianū. Mod̄ dicēd̄ quo sac̄
 scriptā testit̄ dībz ē accessilis

q̄m̄is paucissimis penet̄ur. Id
 Inuitat omnes humili sermone
 quos n̄ solū manifesta pasat s̄z
 secreta exerez uitate. Id ilib. of. m̄.
 Institutū anām̄ i tendē scripturis s̄as
 s̄i n̄ misa ē s̄cā scriptā idign̄ q̄m̄ tul
 lia ē dignitati op̄at̄. tumor. n.
 meū fugiebat modū ei? Illa. n.
 erat que cresceret cū parvulus sed
 ego dedignabar ē parvul' i tur
 ḡd̄ fastu grādis nich uidebar.
 Ide meodē. li. xij. Mira p̄fundita
 eloq̄oz tuoz quoz ecce ante nos
 s̄rficies blandies parvul' s̄ mira
 p̄funditas d̄s n̄is mira p̄funditas
 horror est intendēti i tam. Q̄ntū
 ē ut libroz emēdationi infēdat.
 Auḡ. ii. li. de doctrina x̄pana.
 Coditibz emēdantis primitus
 deb̄ inuigilare sollertia eoz qui
 scriptas diuinās nosse desiderat.
 Quintū ē ut homo sit diligens
 scripturas sacras indagando ad
 q̄ primo necessariis ē timor d̄i.
 P̄i. i. Timor d̄ni p̄incipiū sapie
 n̄ie. Itē i quīretē amalo seruat.
 P̄i. xij. Sapiens timer et de
 clinat amalo. Ibid. Timor d̄ni
 fōs n̄ite ut declinet arūma mor
 us. Itē nich̄ negligit. Eccl. vii.
 Qui tim̄ d̄m nich̄ negligit. Se
 cūdo mansuetudo n̄ h̄o cedat au
 toritati diuine scripture. Auḡ.
 .ii. li. de doctrina x̄pana. Ante oīa
 op̄ē d̄i timore ad cognoscēd̄ a'

uoluntate deinde m̄tescē opus
 ē pietate neq; d̄dicē diuine scrip-
 ture sive intelligētie si aliq; uita n̄m
 peuit. sive n̄ intell q̄ nos
 meli sape meli p̄ce possem?
 si cogitare poti' et credere
 id c̄ meli et uenis q̄ i scriptū est
 n̄ silatet qm̄ id q̄ nos p̄ nos ip-
 sos sape possim?. G. ad fratrem
 demonte. dī. In omnibz scripturis le-
 genti sicutum debz eē timor dñi.
 Aug. v. li. de doctrina xp̄iana.
 In oībz canonis scriptis timē-
 tes dñm et pietate mansuerū q̄am
 di uoluntate. Quo ordine uō p̄e-
 dendū sit ad scriptas sacras idā
 fandas. Aug. eodē. li. determinat
 diuīs. Erit diuinaz scriptaz solle-
 nissimus indagator qui p̄ma to-
 tas legerit notasq; habuerit et si
 nodū in tellitu sā tñ lcōe dū carat e-
 as que uocat canonice. nā ceteras
 securi' leget fide uitatis i structus.
 Et istea. Inscriptis querencū uo-
 luntate dī p̄ma obseruatio ē nosse
 canonicas scriptas et si nōdum
 ad intellectū. leg. nō tñ ul' man-
 dare memorie ul' oīo incognitas
 nō h̄e. Dein ea que meis apte po-
 sita sit ul' p̄cepta uiuendi. ul' re-
 gle credendi sollerti' diligētusq;
 uisitiganda sit q̄ tāto quisq;
 plura uiuenet q̄nto ē intelligēcia
 capanor. In h̄s. n. q̄ apte i scrip-
 tis p̄oīa sit uiueniunt oīo illa

q̄ q̄uāt fide moresq; uiuēdi sp̄
 et caritatē. Tunc uero frā q̄
 dā familiaritate cū ip̄a lingua
 dinarz scriptaz iea q̄ obſtura s̄t
 apienda et disciencia p̄gēdi s̄t
 ut ad obſcurior es locutioēs
 illustrandas de manifestioribz
 sumat exēpla et qdā certaz s̄t
 tenciaz testimonia dubitationē
 i certis auferat iq̄ ~~in terroda ua-~~
 let plurimū. In quistio n̄ du-
 p̄fit. Qn̄q; ab alio q̄rēdo ad q̄
 p̄tinet illud. Aug. v. li. de doc-
 tiana. Nulla res magis mem-
 rie mandata ē. qm̄ illa n̄bor lo-
 cutoriūq; q̄na q̄ ignoram' ut
 cū p̄tior occurrit queti
 possit. Qn̄q; aliq; p̄ se inquirit
 i scriptā et tūc cauenda ē eite-
 mitas ne s. ignota p̄notis h̄e-
 at h̄s q̄ temere assentiat h̄. n.
 p̄sūptio ē. q̄ effugē qui uolet
 ad hilebit ad res q̄ siderādas tē
 p̄nis et meditatioēm. Aug. il.
 de utilitate credendi. Due sūt p̄sē
 laudabiles ireligiōe. Vna eoz
 qui iam uitate tuenerūt q̄s i
 beatissimos iudiicare nōtē est.
 alia eoz qui studiosissime et
 rectissime inquirūt. Primi s̄t
 i ip̄a posselliōe. Alij inua q̄ tñ
 certissime uiueniat. Tr̄ ia nō
 sūt alia q̄na h̄dū p̄tē unplā
 da ac detestanda. Vnu ē opīsa
 tū. i. eoz qui se arbitrant scire

q̄ nesciunt. Alterū siquidē q̄ sen-
ciunt se nescire s̄ n̄ ita q̄rūt ut
possint inuenire. Tertiu. ueroz
qui n̄ scire se existimant n̄ q̄rē uo-
lunt. Itē cauenda ē iñq̄rēdo ci-
riositas que ē, ^{non} magne utilitati
nūmā op̄m imp̄rē. Sen. Qd
te torque s̄ illa questioē q̄ sub-
tiliē ē p̄cēp̄isse q̄ soluere. Cañē
pa ē iñ ibi instabilitas. Sen̄ rep.
Vide neletio auctor m̄stor̄ et
om̄is gen̄is uoluminū h̄eat
te uagum et instabile. Cañeda ē iñ
ixandi libido q̄ p̄tos marte loj-
ca multū solet uexare. Aug.
ij. li. de doctrina xana. Disputa-
tioē disciplina adōia gen̄ia quel-
tionū que in litteris sc̄is sūt pre-
tranda pl̄imū ualz. tñ ibi cañeda
ē ixandi libido et puerilis qdā
ostentatio adūsariū decipiendi
ij. ad ih̄y. ij. Noli ubiſ cōtēde.
Aug. iiij. de doctr. x. Verbis
pt̄cē nō ē cuip̄are quom̄ error
uic̄ate uic̄at s̄ quom̄ tua d̄cōi
altius p̄ferat. Itē cañeda ē ibi
nūmā ue locatas iñtranscīredolā
tētē s̄miam. Sapiēs. Sich m̄g-
nū rerū ip̄a natā cito effici uo-
luit. p̄posuit q; pulchrūmo cuiq;
op̄i difficultate nascendi quoq;
hanc legē fec̄ ut maiora aīma-
lia uisceribz pentū diutū cōtinē-
tur. Ab̄ dicit ilī. de natā aī aliū.
q̄ elephans semia pregnās ē du-

obi annis q̄ ē animal magnū.
Itē. Sapiēs. Om̄ia n̄ra dū nasci-
tur place. s̄ redeam aduiditum.
Cito scribendo n̄ sit ut bñ scribatur.
bñ scribēa sit ut cito scribat s̄ tūc
maxime cū facilitas illa cōtingit
resistam et piude am̄ ut offeren-
tes equos frenis qbz cohceamus.
et notadū. q̄ sm̄ Aug. ij. li. de do-
ctrina xana. duabz causis n̄ intelligunt
que scripta sunt si aī ignotis
ambiguis signis obtegunt. Se
aut̄ signa ul̄ ip̄a ul̄ translata.
P̄ha dicunt cūm h̄ys rebz signis
dis adhibeāt. ip̄ q̄s sūt istituta
ut cū dicim̄ bouē intelliges illō
ē aīmal. Trāslata sūt cū ip̄e res
ad aliud signadū usurpantur
ut cū dñs bouē intelligētes eīn
gl̄am. Cont̄ ignota siḡ ip̄a m̄g-
num remedii ē linguaz cogni-
tio et uarietas m̄interpretation. Cōt̄
ignota signa translata remedii
ē cognitio rerū adq̄s signadas
transserūt. Aug. iiij. li. de do-
ctrina xana. Cont̄ ambiguitatē
signor̄ dat remedii. Homo iñ
timens dñm uolūtate eī iñceptis
diliget iñquirit et ne amet certamī
na pietate mansuetus p̄munit
et cognitioē quaz clā rerū uer-
sariaz ne uim naturā ue eaz q̄
ip̄ similitudinē adhibent igno-
ret adiuuante et codicū uarieta-
te qm̄ sollers em̄endatioē dili-

Non. n. uidet aī
transcurrendo

De prud.

gentia pouravit ueniat ita istuc
bus ad ambigua scripturaz dis
cutienda atq; soluenda. Q; par
lop? Cū uba ppa faciat ambigu
am scripturam pmo uidendū est
ne male distinxim' aut pnsutia
num? Cū qd adhibita intencio ic
tum eē puidit qm distinguendū
aut qm pnuicandū. Psulat re
glam fidei qm descriptaz planio
nbz locis & auditoratē ecclie pce
pt. Q si ambe l' & om̄s si plu
res fiunt ambiguutatis ptes
scdm fidē sonneri text' ipse ser
uis apcedētibz et qsequētibz ptibz
relat osulendū ut uideani caue
tiae depluribz qle ostendunt
ferat suffragui eāq; s. oteri pa
nat. Et notād' q qui legit sc̄p
tas laborare debz ut eas memorat
teneat et intelligat si tñ utrūq; n̄
potest fieri pñligeda uidetur eē
intelligētia memorie. Aug.
iij. li. de dōc. xpian. Sunt qui
scripturas legit & negligit legit
ut teneat. negligit ut intelligant
quibz sententiae dubio pñterēdi snt
qui uba eoz minus tenent et co
eoz sui cordis oclis uidet s. uml
q ille melior qui et cū uult illa
dū & sic oport; intelligit. Sextū
ē ulho sit assiduus instudēdo.
Ss. Diuine scripture sep̄ im
nibz & uigilū inmete uolant nec
suffic pites mandata memorie

tenere zopibz obliuia. Idem.
Diuinas scripturas sepius lege
smo nūqm̄ sacra lectio demanu
tua deponatur. Septimū ē utde
sapiēcia adeo accepta nō sit igra
tus s; to rē suū glificet. Ccc. ult.
Danti m̄ sapiā dabo gliam?.. C. 3.
Dehis que adūst̄ prudētia.
Sequitur. de hys que adūst̄
tur prudētia. Videat aula
prudētia. pmo stulticia q̄ est
verū apprendaz et uitandaz
nō quelibz s; uitiola ignorātia
vt dicit aug. iiii. de lib. ar. Et
aut uinosa ignorātia si assit
affectione nētiendi que agēda ut
ut uitanda ut negligēcia scēdi.
B. iiii. de rj. ḡdibz humilitatis
frustra inquit sibi deinfirmita
te ut ignorātia blandiuntur
qui ne libins peccent libēter ig
norat ut infirmant. Aug. si
illud ps. noluit intelligē. Po
tuit intelligē ut bē agere s; no
luit. & ita uenia nō habz. Gō.
iimor. Nescire ignorātia ē. sci
re noluisse supbia. ē. B. i ep.
Muit' nesciunt aut sciendi i cu
ria aut discēdi desidia aut uē
tudia requitēdi. Et quidem
hui' ignorātia nō h̄t extusatio
nē. Scđo uid̄ adūsan pruden
cie uirt' uitiola. Prudētia ut
sapiēcia que uidet posse, disti
guit uires sp̄es. pma ē prudē

cia sive sapientia carnis. de q. ad
ro. viii. Sapientia carnis inimica
est deo. q. in eodē. Prudencia car-
nis mors est. i. cā mortis etiē.
Vbi dī glo. Prudēcia carnis ē
cū quis studiosi' imple' q. carnis
st. Aug. iii. de quantitate ase.
Est noxiū gen' artū quo affi-
nabilitudo sanctiāt. Id. Odo-
re ab sapore mire diuidē pul-
menta et quo latu pīcas capo-
sue nosse dīce quodam ē misera-
da pīcia. Sen. in eplis. Ali'
imēbris pīciolas aues san-
dit et pīctus et climes circū
seres eruditā manū instruit a-
exauit. infelix qui hinc uni rei
vivit ut altūla darent securi. Nī
quid miserior ē qui hī uolupta-
tis cā docet qm qui cā uicis dis-
cit. Disce quibz dīni palati no-
ticia subtilis ē. qui scīunt cī-
rei savor illū exaret tuūs dele-
tat aspīcius. Et hī pīma spēs sapie
minōse addelicias pīnet. Vn
lī illud. q. chor. i. Nō i sapien-
cia carnali. dī glo. que ē uolup-
tates diligē libores uitare. Se-
cunda spēs ē sapientia trena q. pa-
rū addiuiias. Baruch. iii.
Filiū agar qui exierit pruden-
tia que de terra; Terra spēs ē
sapientia diabolica pīnens
ad honorem uel maliciā. Dyab-
ol. n. pīmo honore diuinum

appetit p' homini maligne in-
uidie. Jē. viii. Sapientes suntū
faciante mala. glo. malitiosi.
Delys dī spēbz sapie. tangit.
Jacobi. viii. Non ē inquit sa-
piencia ista de sursum s. terrena. a-
nimālis. dyabolica. Antimalem
uocat sapientia carnis. Sapie
terrene adūsatur sapientia filiū dī
pampis facti. in pīncipio doctrine
sue paupertate commendatis. m.
v. Si paupes spīu reandē com-
lentis. m. xix. Suis pīces ē
uade et uede oīa q. habes. z. e. Sa-
piencia carnis uidet oppī sapie
scōz que Aug. scđm ē tēpaliū cu-
tiari et inēnum del' cari. Sapie
ū dyabolice sapientia humili at. de
q. eccl. xi. Sapientia humili at exalta-
bit caput illū. Spīt id q. deīm ē
forlitan obici. aliq's qm aliq sa-
piēta possit ēē uiciosa. cū oīs sa-
piā adīo dō sit. eccl. i. Et bñam?
viii. Hī ic adīuēit om̄ne mā dis-
plite. Scīa ī mali bona ē. Si lo-
encia mali mala ēē et cū iquoē
mali efficeret. dī q. oīa mala sit
magis mal' ēē qm cēt. Ad hoc
dīced ē q. sapientia uifosa pī magna
pte sui sapientia nō ē si error ut dī.
Aug. q. disciplina mali nō ē dī
disciplina. z. sr. illō. ro. viii. Prude-
ntia carnis mors ē dī glo. Pru-
dēcia dī cū res stulta sit q. ita ui-
det icclaribz hōibz. i. cor. viii. Sa-

Spōden!

piencia hui' mundi stultitia ē.
Sapīa tēra stulticia ē ostendit cū ille tm̄ i oītide diuitiaz laborauit nudus uta ponitur Job. i. Nudus egressus sū de intero matri mee. Sapīa caris stulticia ē ostendit cū caro idelicis enuita umibz esca dat. Sapīa dyabolica stulticia ē ostendit cū ille quoluit ē sup alios subtra pōit abhōibz et portis i canibz oculat. Et. xi. Si annis multis uixit ho et in hys dīb; let fuit. meminisse deb; tēpis te nebrosi. i mortis et diez multorū. Suntē fūte que nō hebre fūse. q̄ cū ua uitates arguuntur pīta. Et notād q̄ scdm. q̄t. i pīma pte moy. hui' mundi. Sapīa ē cor machinationibz tegere sensū ubis uelare q̄ falsa sūt ua ostendit. q̄ uera sūt falsa demon strare. Scīa ī aliq̄ licet sit uera scīa. uitiosa potest dici ratiōe studiositatis q̄ ea pōedit. Vñ se ill. no. viij. prudēcia carnis mīs ē dīc glo. Cū studiose implēt que carnis sūt. Ut p̄ dia uitiosa sp̄ u sum uito sū. Et. xix. Et prudēce negua et ipsa exēratio. Vñ n. neq̄ em̄ exēratibz ē. Et notād q̄ disciplina mali dupl. p̄ intelli. Q. Vno in ut ille genīs noz mīnam deq̄ ē disciplina et sic disciplina mali bonū ē rāgo. Vr sic u notāt

142

finē adquē ē disciplinū et sic disciplinū mala. i. admalū mala ē inqūtū ē admalū et ab homine ur adyabo. etē intellige de illo ubo. Et. xix. Et sapīa neq̄ tie disciplina. Disciplina. n. ne quin si sit adiudendū nequitia bona ē. si adfaciendū inqūtū talis mal a. Itē uidi q̄āmodo ad uisan prudēcie aī p̄suptio ur elatio. Auḡ loquēs de illo ubo apli. dicentes se sapientes ē stulti fūt. ro. i. Si dīcedo inquīte ē sapiēce stult̄t̄s es. dīc te stulti et sapiēs ens. m. xi. Abscondisti h̄ sapientibz et prudētibz. j. cor. iij. Siq̄s int̄ uos uidet sapīos ē in hoc sclo stultus siac ut sit sapiens. Pū. xxvi. Vidisti hoīem libi lapi ente uidi. magis spē illo habet sapīes. Greg. iij. pte moy. Val de difficile ē ut h̄s qui se sapiētē estimat. metē ad h̄s uilitatē reducat etē p̄dicantibz credat. Idē. Quia pīma stultia a angli elatio fuit cordis uera sapīa efficie hoīs h̄s uilitas siue estimatiois. Itē prudēcie q̄ dām adūsari uidi sapiscētia inordinata. Auḡ. ilu. p̄fess. Sp̄gis penales cecitatem sup illatas cupiditates. ps. Sup cecidit ignis et nō uide rūt sole. Itē prudēcie uidi q̄

uij. ps. h

Dam adūlari sonetas in sapientiā
nō. Pū. xij. Quicū sapiēlīz
goē sapiens erit amē aſte ſtūl
tor ſimil efficiet. Señ. i eplis.
Rem facillimā ratio exigit, ſi
naturā ſuā uiuere ſz hanc diffi
cile facit qmūnī ūlania. Voca
tur uſania inſipientia eorū q
ſe reputat sapiētes. Simplicē
ſtūlicia hñt qui uſcunt que
ſcienda eent et igno: antiā ſuā n
agnoscunt ſz qui ignorantia ſu
am nō agnoscunt qm ūlani ſuā
Inſanus. n. credit ſe ē sapiēte.
aū ſit ualde ſtūl? Miserabilē
eſt cecitas eoz qui cecitate eoz
nō cognoscunt quibz accidit
ſunt uida fatue dequa loqutur
ſen in epistolē ſuus. Ut paſta
inquit uorus mee fatuam ſcis
hēditatuſhōn' in domo mea re
uiſiſſe. hec fatua ſbito deſig
uide. Incredibile te v' natio. ſz
ueri uescit ſe ē ceca. Inde
pedagogi ſuū ut in geat. ait
domum tenebroſā ē. Hoc q
illa ridem' oibz nob acte u
queat tibi. Nemo ſe auaz uel
igit. nemo cupidū. Ceti duce
querūt. nos ſine duce erramus
et dicim? Nō nego ambitiosus
ſum. ſz nemo alit in urbe uiue
potest. Ifō nego ſumptuos'
ſu. ſz urbs magnas expensas
erigit. Qui nos detipimus.

Ston ē extinſee malū nūmū tra
nos ē. inuicenbz ſedz. ideo diſſ
cult ad ſanitate puenum qz nos
egrotare uſcimūs. Et notad
q ſm cōdī modū loquēdi. et
ſcdī modū loquēdi ſ ſuē habz
ſcriptura ſac. inſpiēcia ul' im
pēntia ul' ſtūlicia. nō ſolū pñz
ad intellectū. ſz ſ ad uoluntate
et opatioē. Unde ſtūl' ē om̄is
peccator et maxima ſtūlicia eſt
parere et maxia ſapiā uete uiue.
Cryſo ſa piēcia ē nō eloqua
di ſcire. ſz ſcdī eloqua di uiuere.
Ec. Job. xxvij. Dicit hōi diuum
tus ē ſtūl. q timor dñi ip̄e
ē intelligencia. Ec. vi. Inne lo
quēdi om̄is parit audiam'. tunc
dñi et niādata ei' obſerua. Loq
la ē ad ſapiām edo cēdā. ſermo. n.
ip̄us uincē ſtūl' dōct. hōi i do
to magis cōuerit tacē qm loqu.
Uinis ī loquēdi. i. id ad q ſimilit
ē loqſt aē ſapiā qſūmata q qſūt
timore di et obſeruatioē man
datoz ei. Sine timore di nich
ſapiētie uide hñt cu timor di ip̄e
ſit pñcipū ſapiē. Siſ nō repu
taret ſapiens qui ſio timet furari
ul' rapē uita illi' dñi qui diſtri
uſſime facē iuſtitia. ſic nō ē ſapiē
qui nō timet offendē dñm illum
qui nobiuſſimā creatām damp
nauit irretupabilit pūno pco
ſrbie. Luce. x. Videbā ſathana

De p̄dēti:

sicut fulḡ de celo cadētē. Et p̄mō
p̄mor parentū totū gen' hūānū
dampnauit exilio et temporalī
morte. & p̄co luxurie. totū mundū
exceptis. viij. p̄sōis. aquis diluuij
submersit. Et notād q̄ ualde
necessū sit sapient̄ intelligē. q̄a
occasio est ut hō sapient̄ uelit et
sapient̄ oper̄. et insipient̄ intelligē
ualde sit p̄cōsum. eo q̄ sit occo i
sapient̄ uolendi. & insipient̄ agēdi.
Tame sape ut ē in solo intellegē
nō ē dō gratū nec hō mitorū.
nisi attingat uoluntatē ul' opa
tionē nec insipacia in solo intellegē
dāpnabilē ē. donec attingat uolū
tate ul' opationē. ut scilicet insipient̄
uelit ul' insipient̄ agēt. Qui sa
piens ē solo intellegē. insipiens
nō uoluntate aopatōe i sapient̄
se uidet h̄ē qm̄ si nō haberet sa
piēta et intellegē sicuti duobz
m̄e dentibz inuiam p̄blicā si de
ment inuia que mittat eos īma
nis latronū qui eos uiglēnt u
nis sciens alius nesciens. stul
tori hoc reputabit qui sciens de
uauit q̄i nesciens. et insipient̄
uadit quidē die corrut ul' offen
dit qm̄ qui denocē. Job. v.
Per diē incurrit tenebras et
q̄i denocē sic palpabūt inme
ridie. Et notād q̄i morta
lit̄ peccat m̄ltū stulte agit. Itā
gem. xij. stultias que ūo qui

p̄ccat possit assignari. Prima
est q̄ ip̄e se execat. Sap. ii.
Exceauit eos malitia eorū Greg.
Oclōs meos culpa claudit. pena
apit. Sedā ē q̄ se ip̄m dyabolo
illaqueat. Job. xvij. Item mi
sit inrete pādē meū. Greg. Qui
p̄des inrete mittit nō cū uolueret
eicit. sic qui ī p̄cis se derit nō
mox cū uoluit lungit. Pū. x. In
quitates sine captiunt impū.
funibz p̄cōz suoz quisq; cōstīn
git. Qui p̄cat uolens uincitur
ab hoste crudeli. qui nō miserebit.
Greg. Debilis ē hostis qui non
uincit nisi uolentē. Ip̄e ī uolē
se p̄cipitar. M. iii. Si filius
di es mitte te dorsum. Glo. Inq
firni ostendit q̄ nulli nocere
possit n̄ p̄us se dorsum miserit.
Tertia ē q̄ q̄i insanū manū insepi
sū inire infligendo sibi vñus
insanabile. Ecce. xxi. Dicā dep
catore. Plage illi nō ē sanctas
i quo q̄ plus ē se ip̄m occidit.
Sap. vi. Homo p̄maliciā oca
dit animā suā. Ecce. xx. dix de
p̄co. Dentes leonis dentes ip̄m
interficiētes aiās hominū. Per
catū dī mors aīe q̄r adō ī patq̄
ē uita. Aug. Vā mors ē qm̄
homines non timent sepatio aīe
adeo. qui ē beata uita animarū.
v̄l q̄r auferre ualitatē uite p̄tō
te ī p̄sentis. B. s̄c cant. Quid

xiij. stultias p̄cātis mortali.

mitius me prinares. o amara
mors nite usū qm̄ fructu. nā in
ta sine fructu grauior mors. de
nq; duo mala pānt̄ arborā in
fructuose securis et ignis. Q̄ta
ē q̄ bona sua pīct. vii. Osee. Piec
ist̄ bonū. Cūn cādit immortale p̄
catū omnia que unqm̄ bon̄ fecit
amittit. Bona ī que agit ī sta
m illo. uā bona si s̄t̄ quia nō sūt
sibi mītoxa. Qui p̄cm̄ morta
le qmittit q̄ ignē m̄ppa domo
pōt̄ qui oīa destīnat. Luce. x.
Tangit̄ dēdnabz stultus modo
dichis ū legitur de illo qui īadit
inlationes qui de spoliaverunt
eū et plagiis importis abierunt
semūrno reliquo. **Q**uinta ē q̄
se carissime adeo emptū dyabolo
mūlissime uendit. i. pet. i. Non
corruptiblibz aurō et argento
redempta es et s̄t̄ p̄tioso sanḡ
ne agni īmadlati. pū. x. Cor im
pox pñchilo. Ysa. l y. tra
nis uenīdati estis. **S**exta ē qd̄
abactore bonoz oīm̄ recedit. qd̄
nō ē mītū si male sit ei. Aug.
E ale bonū ē d̄s ut nemini eum
deserenti bñ sit. Osee. vii. Vx
eis qm̄ recesserit̄ ame. Aug.
ili. soliloquoz. D̄s qm̄ relin
quere h̄ē pīre. **S**eptimā ē q̄ d̄po
tentia guerā facē p̄sumit que
guerra ato finita eēt̄ si mīa dī
p̄mitteret q̄ dyabol̄ eū uigula

ret. Tre. vii. Q̄ia dñi q̄n sum?
sūpt̄. **O**da ē q̄ ei seruit̄ q̄ ḡ
tiam acquirē necuit. Greg.
S̄ cultū ē scriure dyabolo oīen
so q̄ nullo placat̄ obsequio cuan
to quis amplius ei seruerit tam
to amplius ip̄e eum torqbit. **R**ona
ē ex ip̄e sibi uise locum tornā es
tit. **N**afigit̄ eum p̄ccōl. in cor
de suo. Je. y. Sato et inde q̄ malū
et amarum ē reliquie te dñm̄
dñm̄ tuā. **Q**ui p̄cat̄ q̄ sartuam
super se ponit̄ qui in p̄senti gra
uet̄ et in futuro ī infernū p̄cipi
ter. **D**ecima ē quod ip̄e s̄ inferno
portant̄ facit. oī xvi. p̄te inferi
nō p̄ualebunt̄ adūlis eam. p̄te
inferi dīauit̄ p̄cē mortalia q̄ h̄i
eis detedūt̄ impuncto ad inferna des
cedūt̄ Job. xxi. Sicut qui ad por
tam ē p̄pinqiuus ē domu. **V**nde
ma ē q̄ portam paradisi sibi obser
it et regnum celoz modico p̄tuū
dit. similis esam qui plentitula uē
didit uis geniture sue p̄mo. En
xxv. **G**ve ue uapō est ad mo
dicum parens qui etiue felicita
tis gaudū excludit. **D**uodecima
ē q̄ ad suspēdiū sciens et uolens ua
dit. **Q**uis nō reputet̄ in sanum
cum q̄ requisitus quo uadat re
spondet̄ suspende me uad. **S**ic ill
ius sapiens ē reputand̄ q̄ mor
tali p̄ccō ē cū singulis diebz una
magnam dietam faciat ad inf

De Tempacia.

uale suspendium. Ecce vi. Qd
sic amplius stulto sapiens & qd
pauperi locuples, ut p̄gat illū
ubi ē uita. Hoc discutit uē inter
sapientes & stultos q̄ sapientes
uadūt ad uitam etiam. Stulta uō
ad mortē etiam. De stultus
singulor̄ pccor̄ require intrāc-
tati deuicijs. Explicit tractat̄
teputencia. deo glā qui in cęp̄ .1.
et compleuit a oj e. **Incap̄ titat̄**
O cō dep̄dencia. **de Tempacia.** f. ca. De
q̄ p̄ma ē int̄ cardina ordīe car̄
les uitutes cū ordin; certas & sūt i dina
in rationabili q̄ uidetur ēē nob̄
hū concupisibilis et irascibilis q̄
a ea discut̄ homo ab animalib; tutū
brutis. dicendum ē de alijs trib;
et p̄mo de tempacia & fortitudi-
ne q̄ de iusticia quia tempacia
& fortitudo iusticiam disponunt
i p̄urant sicut cupiditas q̄ tē
p̄ma refrenat & timor cui forti-
tudo resuit iusticiam a suo offici
o impediunt. q̄ p̄us dicitur de tē
panaa q̄ de fortitudine q̄ tēpan-
na animū ordinat ad id q̄ in fra-
cad bona q̄ corpori seruunt. fortitu-
du ad id q̄ ē conc̄. f. ad illa. **Liber-**
tem tempa sc̄e marie v̄g in
cia regit homo se **vet̄ monte.**

u. reges si racio tua te reverit. Itē
tempacia concupiscentiam amē
bona modica & inferiora. for-
titudo uō roborat eam cē bona ar-
dua. Illa spūalem aīe de sc̄ensum
cohbet. ita spūalem ascensum p̄
monet. cohibicio uō aspūali delē
su. ē p̄or ascensi spūali. Item tem-
perancia ē inīi concupisibili for-
titudo si inīi irascibili. Operati-
o uō concupisibilis naturaliter
inter ēē p̄or q̄ opatio irascibilis
vis. n. concupisibilis ē appetua
boni delectabilis. irascibilis ē ap-
petua boni artui experientis
ut ē medicina uō in casura q̄ fit
p̄ salutē corporis. Bonū uō ex-
pediens bonum ē sc̄dm quid bo-
num uō delectabile ē bonū simpli-
cit̄. q̄ illud ē bonū expediens. vñ
appetitus boni delectabilis. Na-
turalit̄ ē p̄or appetitu boni expe-
dientis & ē naturalis. ar̄ in libo
de nā aīalium. Omnia natura
ut appetunt del̄onē. Itē uis con-
cupisibilis motua sc̄dm app̄hē-
sionem boni exp̄tata est in cōcu-
pisibilis motus cupulitans & p̄
euis ad op̄com seu coniunctionē
ē quies uō gaudiu in aīa sic per
app̄hensionem mali q̄ aliquis o-
pinatur ubi assuturum est ti-
mor irascibili & p̄illationē mali
q̄ p̄us timebat sine p̄ablationē
boni q̄ p̄us occupabat. sit per-